

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 10.12.2010
COM(2010) 733 окончателен

2010/0353 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно схемите за качество на селскостопанските продукти

SEC(2010) 1524 окончателен
SEC(2010) 1525 окончателен

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Пакетът за качество се състои от набор от предложения, чиято цел е да се въведе съгласувана политика за качество на селскостопанските продукти, за да се окаже съдействие на земеделските производители да представят по-добре качествата, характеристиките и спецификите на селскостопанските продукти и за да се осигури подходяща информация на потребителите. Пакетът за качество включва:

- предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти [COM(2010)XXXX];
- предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 (единната обща организация на пазара) по отношение на пазарните стандарти за селскостопански продукти [COM(2010)XXXX];
- насоки, в които се определят най-добри практики за разработването и действието на схеми за сертифициране на селскостопански продукти и храни [C(2010)XXXX], и
- насоки относно етикетирането на храни, в които се използват съставки със защитени наименования за произход (ЗНП) и защитени географски указания (ЗГУ) [C(2010)XXXX].

1.1. Основания и цели на предложението

Земеделските производители и производителите на селскостопански продукти са изправени пред конкурентен натиск вследствие на реформата на политиката, глобализацията, съсредоточаването на силните позиции при договаряне в сектора на търговията на дребно, както и вследствие на състоянието на икономиката. Същевременно потребителите все повече търсят автентични продукти, произведени по специфични и традиционни методи. При задоволяването на това търсене разнообразието и качеството на селскостопанската продукция на Европейския съюз следва да бъде важна силна страна и източник на конкурентно предимство за земеделските производители от Съюза.

За да бъдат обаче правилно информирани потребителите и купувачите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското им производство, потребителите и купувачите трябва да получават точна и достоверна информация от етикета. Предоставянето на производителите на необходимите средства за информиране на купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското им производство, както и защитата на купувачите и потребителите срещу нелоялни търговски практики, са в центъра на политиката на Европейския съюз за качество на селскостопанските продукти.

Повечето инструменти вече съществуват на равнище Европейски съюз. Анализът и дискусиите със заинтересованите страни показаха, че те могат да бъдат усъвършенствани, опростени и по-съгласувани. Пакетът за качество има за цел подобряване на законодателството на Съюза в областта на качеството и на управлението на национални и частни схеми за сертифициране, за да станат те по-опростени, по-прозрачни и по-ясни, приспособими към иновациите и по-облекчени за производителите и администрациите.

1.2. Общ контекст

От 90-те години на XX в. политиката за качество на селскостопанските продукти на Съюза се свързва тясно с три схеми на Съюза, а именно схемата за защитени наименования за произход и защитени географски указания, схемата за биологично земеделие и схемата за храни с традиционно специфичен характер (ХТСХ). В допълнение пазарните стандарти на Съюза осигуриха законодателна рамка за лоялна конкуренция и безпрепятствено функциониране на пазара от самото създаване на Общата селскостопанска политика. През последното десетилетие към тези стандарти и схеми на Съюза се прибавиха все повече схеми за сертифициране в частния сектор, стремящи се да гарантират на потребителите добавящи стойност характеристики и специфики, както и спазване на основните стандарти чрез сертифициране за осигуряване на качеството.

През 2006 г. във връзка с преработването на схемата за защитени наименования за произход и защитени географски указания Комисията пое ангажимент да предприеме бъдещ преглед на политиката по отношение на действието на регламента и бъдещото му развитие¹.

През 2007 г. беше организирана голяма конференция, обединяваща всички видове схеми за качество — „Сертифициране на качеството на храните — добавяне на стойност към селскостопанските продукти“. Конференцията доведе до публикуването през 2008 г. на Зелена книга относно качеството на селскостопанските продукти², която предизвика над 560 подробни отговора от заинтересовани страни и допринесе с информация за Съобщението относно политиката за качество на селскостопанските продукти³ през 2009 г. По този начин бяха определени следните стратегически насоки:

- да се подобри комуникацията между земеделските производители, купувачите и потребителите по отношение на качествата на селскостопанските продукти;
- да се повиши съгласуваността на инструментите на Европейския съюз в областта на политиката за качество на селскостопанските продукти; и

¹ Допълнение към проект за протокол; 2720-а сесия на Съвета на Европейския съюз (Селско стопанство и рибарство), 20.3.2006 г. (7702/06 ADD1).

² COM(2008) 641, 15.10.2008 г.

³ COM(2009) 234, 28.5.2009 г.

- да се намали сложността с цел да се улеснят земеделските производители, производителите и потребителите при използването и разбирането на различните схеми и термини от етикетирването.

1.3. Съществуващи разпоредби в областта на предложението

Законодателството на Европейския съюз предвижда система за закрила на наименованията за произход и географските указания по отношение на селскостопанските продукти и храните. През 1992 г. в Европейския съюз беше създадена хармонизирана регулаторна система за регистриране на ценни имена на селскостопански продукти и храни, произведени по спецификация в даден географски район от производители с признати умения⁴.

Също през 1992 г. със схемата за храни с традиционно специфичен характер беше създаден регистър на наименованията на храни с традиционно специфичен характер, произтичащ от техния традиционен състав или от използваните традиционни методи на производство⁵.

По отношение на пазарните стандарти съществува значителен обем законодателство, разработено предимно по сектори, под формата на регламенти и директиви, приети на равнището на Съвета и на Комисията.

Освен това посредством незадължителните термини за качество, регламентирани в рамките на пазарните стандарти, се гарантира, че на пазара не се злоупотребява с термините, които описват добавящи стойност характеристики, и със спецификите на селскостопанското производство или на преработката, и че потребителите могат да разчитат на тях за идентифициране на различните качества на продуктите.

1.4. Съвместимост с други политики

Политиката за качество на селскостопанските продукти е част от общата селскостопанска политика. В неотдавнашното съобщение⁶ на Комисията относно политиката в периода след 2013 г. са посочени няколко ключови предизвикателства, включително поддържане на разнообразието от селскостопански дейности в селските райони и повишаване на конкурентоспособността, за чието решаване ще допринесе политиката за качество на селскостопанските продукти. Тази политика е в съответствие и с приоритетите на Европейския съюз, изложени в съобщението „Европа 2020“⁷, по-специално с целите за насърчаване на по-конкурентоспособна икономика, тъй като политиката за качество е един от основните елементи за повишаване на конкурентоспособността на селското стопанство на ЕС.

⁴ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12), с който беше отменен и заменен Регламент (ЕИО) № 2081/92. Схеми за географски указания са установени също така в лозаро-винарския сектор и за спиртни напитки и ароматизирани вина.

⁵ Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер (ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 1—11).

⁶ COM(2010) 672 окончателен, 18.11.2010 г.

⁷ COM(2010) 2020, 3.3.2010 г.

Настоящото предложение е свързано и съгласувано с политиките в областта на защитата и информираността на потребителите, единния пазар и конкуренцията, както и с външнотърговската политика.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултации

Бяха проведени широки консултации със заинтересованите страни. Основните начини за консултация бяха Съвещателната група по качество на земеделската продукция и консултациите във връзка със Зелената книга⁸, които приключиха с проведената през март 2009 г. конференция на високо равнище, организирана от чешкото председателство. На срещата си през юни 2009 г. Съветът на министрите прие заключения⁹ относно съобщението. През март 2010 г. Европейският парламент прие резолюцията „Политика за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи?“¹⁰. Европейският икономически и социален комитет прие становище през януари 2010 г.¹¹, а Комитетът на регионите — през февруари 2010 г.¹².

2.2. Основен резултат от консултациите

Като цяло заинтересованите страни приветстваха насоките, изложени в съобщението от 2009 г. Изразени бяха следните основни виждания:

- По отношение на наименованията за произход и географските указания беше изразено противопоставяне на опростяването на схемата чрез сливане на двата инструмента („защитено наименование за произход“ и „защитено географско указание“). Сливането на съществуващите системи (за вино, спиртни напитки, ароматизирани вина и селскостопански продукти и храни) беше оценено положително от повечето заинтересовани страни, с изключение на тези в сектора на виното и спиртните напитки. Комисията бе насърчена да извърши по-нататъшно опростяване, изясняване и рационализиране на системите и да засили международното признаване на наименованията за произход и географските указания.
- По отношение на храните с традиционно специфичен характер заинтересованите страни изразиха почти единодушна подкрепа на продължаването на схемата за ХТСХ, като подчертаха нейния потенциал и значението ѝ за производителите на традиционни продукти, които не отговарят на условията на схемата за географски указания. Някои

⁸ От 15 октомври до 31 декември 2008 г.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

заинтересовани страни призоваха схемата да бъде опростена, по-специално като се прекрати възможността за регистриране на наименования без запазването им, а също и рационализирана. Заинтересованите страни, представляващи производители на продукти, обхванати от наименования за произход и географски указания, предложиха схемата да осигурява пазарна реализация на такива продукти, особено когато те се влагат в рецептури.

- По отношение на пазарните стандарти заинтересованите лица по принцип приветстваха опростяването на последните, етикетването с обозначаване на мястото на отглеждане, както и по-нататъшното разработване на незадължителни термини за качество.
- Беше повдигнат въпросът за необходимостта да се отговори на нуждите на дребните производители, за които схемите на Съюза по отношение на наименованията за произход, географските указания и храните с традиционно специфичен характер са твърде обременяващи.

2.3. Оценка на въздействието

След съобщението от 2009 г. и основните реакции, изразени във връзка с него, бяха изготвени две оценки на въздействието с оглед проучване на посочените в съобщението варианти. Те обхващаха наименованията за произход и географските указания, както и храните с традиционно специфичен характер.

По отношение на **географските указания** анализът показва сериозна обосновка в полза на схемата за географски указания на равнището на Съюза и отхвърли алтернативните на схемата на Европейския съюз варианти поради ниската им ефикасност и ефективност (включително съвместно регулиране и саморегулиране от страна на сектора, никакви действия на равнището на Европейския съюз, закрила чрез международната Лисабонска спогодба¹³, замяна със система за уведомяване относно националните географски указания и закрила чрез съществуващата колективна търговска марка на Общността). Оценката на въздействието установи значителни възможности за намаляване на сложността и улесняване на прилагането чрез сливане на схемата за селскостопански продукти и храни със схемите в сектора на алкохолните напитки, като същевременно се гарантира спецификата на всяка система. В оценката на въздействието обаче е отчетено несъгласието на някои заинтересовани страни с този вариант.

Анализът на данните за цените показва, че приходите на производителите от защитени наименования за произход (ЗНП) и защитени географски указания (ЗГУ) са по-високи от приходите от продукти без означение и че етикетът за ЗНП определя по-висока цена, отколкото този за ЗГУ. Общата стойност на селскостопанските продукти и храните, продавани с означения за ЗНП и ЗГУ, възлиза на 14,2 млрд. EUR (1997 г.) по цени на едро и се оценява на 21 млрд. EUR по потребителски цени. По отношение на търговията на

¹³ Лисабонска спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация (1958 г.).

вътрешния пазар 18,4 % от продуктите със ЗНП и ЗГУ се предлагат на пазара извън държавата-членка на производство.

При оценката на въздействието беше установено също, че сливането на инструментите за защитено наименование за произход (ЗНП) и защитено географско указание (ЗГУ) би намалило ползите от добавената стойност на означението за ЗНП. По отношение на въздействията върху околната среда проучванията показват, че някои продукти със ЗНП и ЗГУ произхождат от нискоинтензивни системи на земеделско производство, свързани с висока екологична стойност. Тези ЗНП и ЗГУ осигуряват икономическа подкрепа на свързаните с околната среда обществени блага. При избраните за анализ варианти производителите могат да включват свързаните с околната среда условия в случаите, когато това е подходящо.

По отношение на **храните с традиционно специфичен характер** бяха анализирани три варианта: въвеждане на термина „традиционен“ като незадължителен термин за качество и премахване на настоящата схема, непредприемане на действия от страна на ЕС и опростяване на настоящата схема (като се разрешава регистриране само със запазване на наименованието). Оценката на въздействието показва, че по отношение на защитените наименования премахването на схемата за ХТСХ би довело до загуба на икономическите и социалните ползи от прилаганата в целия ЕС закрила и беше сметено за неприемливо от заинтересованите страни и от законодателя на ЕС. В допълнение беше установено, че вариантът за закрила на наименованията на цялата територия на единния пазар е действие, което може да се предприеме ефективно само на равнището на Съюза. Настоящата ниска степен на използване на схемата за храни с традиционно специфичен характер означаваше, че данните са ограничени. Проучванията на конкретни случаи и анкетите показват положителни икономически и социални въздействия, включително запазване на традиционните форми на производство, възможност за дерогации от хигиенните правила по отношение на традиционните методи, както и добавящи стойност икономически ползи от регистрацията на ХТСХ.

По отношение на незащитените наименования обаче беше установено, че вариантът за премахване ще има слабо икономическо или социално въздействие, тъй като тази функция би могла да бъде поета от национални или регионални схеми и вече е постигната успешно от няколко национални схеми; ето защо аргументите за действия на Съюза в това отношение трудно могат да бъдат обосновани от съображения за субсидиарност.

От социална гледна точка беше установено, че означенията за ЗНП, ЗГУ и ХТСХ допринасят за продължаване на традиционните форми на производство, едновременно в полза на производителите и на потребителите.

Обаче оценките на въздействието както за географските указания, така и за храните с традиционно специфичен характер показаха често срещания неуспех на тези схеми да привлекат като участници много **дребните производители** — независимо от факта, че дребните производители често се свързват със занаятчийските продукти, с традиционните методи и с местното предлагане на пазара, схемите на Европейския съюз се смятат за тежки по отношение на прилагането, налагат скъпо струващ контрол и изискват спазването на дадена

спецификация. Затова ще бъдат проведени допълнителни проучвания и анализ, за да бъде извършена оценка на проблемите, пред които са изправени дребните производители при участието си в схемите за качество на Съюза. Въз основа на резултатите от този анализ Комисията може да предложи подходящи последващи действия.

По отношение на **пазарните стандарти**, в допълнение към вече извършената работа по оценка на въздействието във връзка със съобщението от 2009 г., по-нататъшната работа по оценка на въздействието ще бъде свързана, според необходимостта, с предложенията относно специфични стандарти в контекста на делегираните правомощия, за което е осигурена правна рамка в контекста на привеждането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 в съответствие с Договора от Лисабон.

Текстовете на оценките на въздействието се намират на следния уебсайт:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Обобщение на предлаганите мерки

Единният регламент за схемите за качество на селскостопанските продукти обединява три допълващи се схеми (наименования за произход и географски указания, храни с традиционно специфичен характер, незадължителни термини за качество) в единна регулаторна структура под надзора на единен комитет по политиката за качество. Отделен регламент обхваща пазарните стандарти.

3.1.1. Наименования за произход и географски указания, с изключение на вината, ароматизираните вина и спиртните напитки.

Предложението запазва и подсилва схемата за селскостопански продукти и храни, но не обединява схемите за географски указания за вината, за спиртните напитки или за ароматизираните вина. С оглед на сравнително неотдавнашните реформи на законодателството по отношение на вината и спиртните напитки, на този етап схемите следва да останат самостоятелни. Този въпрос може да бъде разгледан отново на по-късен етап. Междувременно правилата по отношение на схемата за селскостопански продукти и храни ще бъдат сближени, където е целесъобразно, с правилата по отношение на вината.

Основните елементи, предназначени да засилят и опростят схемата, са следните:

- признаване на ролите и отговорностите на групите¹⁴, които подават заявки за регистрация на наименования, по отношение на мониторинга, популяризирането и информирането;

¹⁴

Всяка асоциация, независимо от правната ѝ форма или състав, на производители или преработватели, които работят със същия продукт.

- засилване и изясняване на равнището на закрила на регистрираните наименования и на общите символи на Съюза;
- съкратена е процедурата за регистрация на наименования;
- изяснени са съответните роли на държавите-членки и на групите, които подават заявки за регистрация, по отношение на прилагането на закрилата на регистрираните наименования на цялата територия на Европейския съюз, и
- определенията на наименованията за произход и географските указания са приведени в по-тясно съответствие с международната употреба.

Предложението рационализира настоящия процес на регистрация на наименования за произход и географски указания, като съкращава сроковете. Освен това са изяснени някои правни въпроси и терминологията е съгласувана с приетото неотдавна законодателство относно географските указания за вината. Установени са също така минимални общи правила относно официалния контрол за осигуряване на съответствие на продукта със спецификацията и за осигуряване на правилното етикетирание на пазара. Обхватът на регламента е запазен (селскостопански продукти, предназначени за консумация от човека, и някои други продукти), като е добавен черният шоколад.

3.1.2. Храни с традиционно специфичен характер

С предложението се запазва схемата за запазване на наименования на храните с традиционно специфичен характер на цялата територия на Европейския съюз, но се прекратява вариантът за регистриране на наименования без запазването им. Осигуряването на публичност, но без закрила, за традиционните продукти се постига най-добре на национално (или регионално) равнище и не могат да бъдат обосновани действия на Европейския съюз. Обновената схема на Европейския съюз за храни с традиционно специфичен характер е опростена (процесът на регистрация е рационализиран чрез съкращаване на сроковете, процедурите са приведени в съответствие с тези за ЗНП-ЗГУ) и е насочена в няколко направления: критерият за традиционност е удължен на 50 години (от предишните 25 години), за да се засили доверието в схемата, схемата е ограничена до готовите ястия и преработените продукти, а определенията и процедурните изисквания са значително опростени с цел по-добро разбиране на схемата.

3.1.3. Незадължителни термини за качество

По отношение на незадължителните термини за качество, чиято обща черта със схемите за качество е, че са незадължителни и помагат на земеделските производители да изтъкнат добавящите стойност характеристики и специфики на продукта на пазара, се предлага тези термини да бъдат включени в настоящия регламент. Незадължителните термини за качество не са изменени по съдържание, но са адаптирани към законодателната рамка на Договора за функционирането на Европейския съюз.

Ще бъдат проведени допълнителни проучвания и анализ, за да бъде извършена оценка на проблемите, пред които са изправени производители на продукти от планинските райони във връзка с етикетиранието на своите продукти на пазара. Въз основа на резултатите от този анализ Комисията може да предложи подходящи последващи действия.

3.1.4. *Пазарни стандарти*

След съобщението на Комисията относно политиката за качество на селскостопанските продукти и последвалите дебати е ясно, че пазарните стандарти могат да допринесат за подобряване на икономическите условия за производство и търговия, както и на качеството на тези продукти. В мерките за управление на пазара вече съществува минималното изискване „здрав, в добро състояние и с подходящо пазарно качество“. Разширяването на тези минимални изисквания, така че да обхванат и продуктите, които не са предмет на специфични стандарти, може да бъде полезно за създаване на увереност в потребителите относно основното качество на купуваните от тях продукти.

В предложението се отчита също необходимостта от привеждане в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз, поради което правомощията за приемане и разработване на стандарти в бъдеще ще бъдат делегирани на Комисията.

Съгласно тази нова рамка, за всички сектори ще бъде въведено правно основание за задължително етикетирание с обозначаване на мястото на отглеждане. Това дава възможност на Комисията да приема, след съответните оценки на въздействието и за всеки конкретен случай поотделно, делегирани актове относно евентуалното задължително етикетирание с обозначаване на мястото на отглеждане на подходящото географско равнище, за да се задоволят изискванията на потребителите за прозрачност и информация. Един от първите сектори, които ще бъдат разгледани, ще бъде млечният сектор. Същевременно Комисията предвижда в бъдеще да се запази задължителното указване на произхода в секторите, в които то вече съществува.

3.2. **Правно основание (ако е необходимо, обосновае избора на правно основание)**

Член 43, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, а за дял II — и член 118, параграф 1.

3.3. **Принцип на субсидиарност и принцип на пропорционалност**

По отношение на **субсидиарността** схемите за *наименования за произход и географски указания, храни с традиционно специфичен характер и незадължителни термини за качество* предвиждат закрила или запазване на добавящите стойност наименования и термини на цялата територия на Европейския съюз. В резултат на това неотговарящите на изискванията производители не могат да използват термините. Ако се предоставя закрила от държавите-членки поотделно, термините и наименованията ще имат различни равнища на закрила във всяка държава-членка, което може да подведе потребителите, да затрудни търговията в рамките на Съюза и да създаде предпоставки за неравноправна конкуренция при предлагането на пазара на

продукти, идентифицирани чрез наименования и термини за качество. Определянето на такива права на цялата територия на Европейския съюз може да се извърши ефективно и ефикасно само на равнището на Съюза. В стойностно изражение 18 % от продаваните по схемата за ЗНП и ЗГУ продукти се търгуват извън държавата-членка на произход и разчитат на защитата на интелектуалната собственост, осигурявана от схема, обхващаща целия ЕС. За защитените наименования по схемата за ХТСХ продажбите на вътрешния пазар са значителни за съответните производители. Незадължителните термини за качество се прилагат също така за значителни търговски потоци в рамките на Съюза и различаващите се определения и смисъл биха възпрепятствали функционирането на вътрешния пазар.

Схемите за *наименования за произход и географски указания* и за *храни с традиционно специфичен характер* се основават на символи на Съюза, предназначени да предоставят информация относно естеството на всяка схема за качество. С цел да се осигури разпознаване на символите от потребителите в целия Европейски съюз и по този начин да се улесни разбирането на схемата и трансграничната търговия с качествени продукти, е необходимо символите да бъдат установени на равнището на Съюза.

Обработката и анализът на заявките за *наименования за произход и географски указания* и за *храни с традиционно специфичен характер* е задача, която не е необходимо да се извършва на равнището на Европейския съюз, освен що се отнася до някои елементи. Сред тях са оценяването на допустимостта за закрила на наименованията в целия Европейски съюз, опазването на правата на предишните ползватели на наименованията (особено на тези извън държавата-членка, в която се подава заявката) и проверката на заявките за очевидни грешки. Първичният подробен анализ на дадена заявка обаче може да се извърши по-ефикасно и по-ефективно на национално равнище.

Действието на схемите за етикетиране, които са предназначени за идентифициране на продукти, притежаващи известни качества, но с които не се закрилят или запазват наименования в целия Европейски съюз, може да се осъществи най-ефективно от националните органи. По тази причина с предлаганото преразглеждане на схемата за *храни с традиционно специфичен характер* се прекратява възможността за регистриране на наименования, които не са защитени.

В съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 относно официалния контрол на фуражите и храните задачата за осъществяване на контрол на всички схеми се извършва на първо място под отговорността на компетентните национални органи. Необходимо е надзорът върху дейностите, извършвани от държавите-членки във връзка с контрола, да се осъществява на равнището на Съюза, за да се запази доверието в схемите, свързани със законодателството в областта на храните в целия Европейски съюз, в съответствие с изложените в същия регламент принципи.

По отношение на **пропорционалността** схемите за *наименования за произход и географски указания* и за *храни с традиционно специфичен характер* налагат спазването на строга продуктова спецификация и ефективен контрол върху производството, което може да е обременяващо за производителите. Това

обаче е необходимо и пропорционално, за да се подкрепи доверието в схемата и да се осигури на потребителя ефективна гаранция за съответствие. Без такава гаранция не може да се очаква потребителят да плати справедлива цена за предлаганите качествени продукти. За разлика от тях схемите за *незадължителни термини за качество*, разчитат основно на собствените декларации за съответствие, направени от производителите и подкрепени от обичайните селскостопански проверки, извършвани от държавите-членки въз основа на оценка на риска. Тъй като условията за участие в тези схеми са по-леки, отколкото в схемите за наименования за произход и географски указания и за храни с традиционно специфичен характер, облекчената система на участие и контрол е пропорционална.

Схемите за качество са съществена част от стратегията за развитие на общата селскостопанска политика, насочена към осигуряване на възможност и насърчаване на земеделските производители от Европейския съюз да развиват експертните си познания в предлагането на пазара на висококачествени продукти с добавящи стойност характеристики и специфики на производството. При това положение е жизненоважно всички земеделски производители да имат достъп до схемите. Следователно както земеделските производители трябва да направят информиран избор при решението да поемат тежестите и ангажимента да предлагат на пазара качествени продукти съгласно схемите, така и ползите от политиката за селскостопанския сектор и за потребителите могат да бъдат постигнати само ако всеки желаещ земеделски производител има достъп до схемите. По тази причина е пропорционално на целта схемите да бъдат прилагани от всяка държава-членка на цялата ѝ територия.

3.4. Избор на инструменти

Предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти заменя съществуващите Регламенти (ЕО) № 509/2006 и (ЕО) № 510/2006 на Съвета и включва съществуващите разпоредби относно незадължителните термини за качество, намиращи се понастоящем в Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти¹⁵ и в Директива 2001/110/ЕО относно меда¹⁶.

Регламентът се придружава от успоредно законодателно предложение за пазарни стандарти, което включва регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета, приведен в съответствие с правилата на ДФЕС.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Никоя от схемите на Европейския съюз няма отражение върху бюджета.

¹⁵ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 45.

¹⁶ ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47.

Все пак обаче се оказа необходимо Комисията да поеме по-активна роля за закрила на наименованията от схемите за качество и символите на Съюза, по-специално в трети държави. За тази цел са необходими допълнителни бюджетни ресурси. Те са представени във финансовата обосновка.

5. НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ: ОПРОСТЯВАНЕ

Предлаганият регламент опростява администрирането на схемите, като обединява различните схеми за качество на селскостопанските продукти и незадължителните термини за качество в един законодателен инструмент. Той осигурява съгласуваност между инструментите и прави схемите по-лесно разбираеми за заинтересованите лица. Предложението изяснява и опростява разпоредбите за държавите-членки, които носят основната отговорност за прилагането и контрола на схемите.

Основните елементи на опростяването са:

- съчетаване, по възможност, на правилата по отношение на процедурите за подаване на заявки и контрола, което е от полза за съгласуваността на правилата между отделните схеми, като се прекратяват настоящите различия в процедурите;
- процедурите са съкратени и рационализирани, където е възможно;
- въведени са уточнения, по-специално по отношение на правата върху интелектуалната собственост;
- въведени са по-опростени понятия, които са по-лесно разбираеми за потребителите, по-специално в схемата за храни с традиционно специфичен характер;
- създаден е единен комитет (комитет по политиката за качество) за всички схеми. Той заменя двата действащи понастоящем комитета — комитетът за защитени географски указания и защитени наименования за произход и комитетът за храни с традиционно специфичен характер.

По отношение на пазарните стандарти предлаганото изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 ще представлява опростяване на процедурите и ще увеличи прозрачността по отношение на разпоредбите на пазарните стандарти.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно схемите за качество на селскостопанските продукти

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 и член 118, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁷,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁸,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Качеството и разнообразието на селскостопанската продукция на Европейския съюз е важна силна страна и конкурентно предимство за земеделските производители от Съюза, както и част от живото културно и кулинарно наследство на ЕС. Това се дължи на уменията и решимостта на земеделските производители от Европейския съюз, които са запазили традициите живи, като същевременно с това отчитат разработването на нови производствени методи и материали.
- (2) Гражданите и потребителите в Европейския съюз все по-често търсят продукти, които са качествени и традиционни. Те също така са загрижени за поддържането на разнообразието на селскостопанското производство в Европейския съюз. Това създава търсене на селскостопански продукти или храни с разпознаваема специфичност, по-специално по отношение на географския произход.
- (3) Производителите могат да продължат да произвеждат разнообразни и качествени продукти, само ако получават справедливо възнаграждение за своите усилия. За тази цел е необходимо те да могат да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на своите продукти съгласно условията за лоялна конкуренция. Необходимо е също така техните продукти да бъдат идентифицирани по подходящ начин на пазара.

¹⁷ ОВ С , г., стр. .

¹⁸ ОВ С , г., стр. .

- (4) Подпомагането на производителите чрез прилагане на схеми за качество с оглед възнаграждаване на техните усилия да произвеждат разнообразен асортимент от качествени продукти може да е от полза за икономиката на селските райони. Това важи в особено голяма степен за по-слабо облагодетелстваните райони, където секторът на селското стопанство представлява значителна част от икономиката. По този начин схемите за качество имат принос към политиката за развитие на селските райони, пазарната политика и политиката в подкрепа на доходите в рамките на Общата селскостопанска политика (ОСП) и ги допълват.
- (5) Приоритетите на политиката „ЕС 2020“, формулирани в съобщението на Комисията „Европа 2020 — Стратегия на за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“¹⁹, включват целите за постигане на конкурентоспособна икономика, основана на знания и новаторство, както и насърчаване на икономика на висока трудова заетост, която да доведе до социално и териториално сближаване. Политиката за качество на селскостопанските продукти следователно следва да предостави на производителите правилните инструменти за по-добро идентифициране и популяризиране на техните продукти със специфични характеристики, като в същото време ги защитава от нелоялни практики.
- (6) Предвижданият набор от различни допълващи мерки следва да спазва принципите на субсидиарност и пропорционалност.
- (7) Мерките на политиката за качество на селскостопанските продукти са предвидени в следните регламенти:
- Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 година относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти²⁰;
 - Директива 2001/110/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 година относно меда²¹, и по-специално член 2 от нея;
 - Регламент (ЕО) № 247/2006 на Съвета от 30 януари 2006 година за определяне на специфични мерки за селското стопанство в най-отдалечените райони на Съюза²², и по-специално член 14 от дял IV „Графичен символ“ от него;
 - Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер²³;

¹⁹ Съобщение на Комисията „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, COM(2010) 2020.

²⁰ ОВ L 149, 14.6.1991 г., стр. 1.

²¹ ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47.

²² ОВ L 42, 14.2.2006 г., стр. 1.

²³ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 1.

- Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни²⁴;
 - Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП)²⁵, и по-специално част II, дял II, глава I, раздел I „Правила за предлагане на пазара“ и раздел Ia, подраздел I „Наименования за произход и географски указания“ от него;
 - Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91²⁶;
 - Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета²⁷.
- (8) Етикетирането на селскостопанските продукти и храни следва да бъде предмет на общите правила, предвидени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните²⁸.
- (9) Съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно качеството на селскостопанските продукти²⁹ определи като приоритет постигането на по-голяма съгласуваност и последователност на политиката за качество на селскостопанските продукти.
- (10) Схемата за географски указания за селскостопански продукти и храни, схемата за храни с традиционно специфичен характер и незадължителните правила за етикетиране имат някои общи цели и разпоредби.
- (11) Европейският съюз от известно време се стреми да опрости регулаторната среда по отношение на ОСП. Този подход следва да се приложи и за регламентите относно политиката за качество на селскостопанските продукти.
- (12) Някои регламенти, които са част от политиката за качество на селскостопанските продукти, наскоро бяха преразгледани и все още не се прилагат в своята цялост. В този контекст настоящият регламент следва да не

²⁴ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

²⁵ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 45.

²⁶ ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1.

²⁷ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

²⁸ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

²⁹ COM(234) 2009 окончателен.

включва посочените мерки. Все пак би могло да се предвиди тяхното включване на по-късен етап, след като законодателството бъде приложено в своята цялост.

- (13) С оглед на горепосочените съображения следните разпоредби следва да бъдат обединени в единна правна рамка:
- нови или актуализирани разпоредби на Регламент (ЕО) № 510/2006 и Регламент (ЕО) № 509/2006;
 - разпоредби на Регламент (ЕО) № 510/2006 и Регламент (ЕО) № 509/2006, които се запазват;
 - разпоредби относно незадължителни правила за етикетиране от Регламент (ЕО) № 1234/2007 и Директива 2001/110/ЕО.
- (14) От съображения за яснота и прозрачност Регламент (ЕО) № 509/2006 и Регламент (ЕО) № 510/2006 следва да бъдат съответно отменени и заменени с настоящия регламент.
- (15) Обхватът на настоящия регламент следва да се ограничи до селскостопански продукти, предназначени за консумация от човека, изброени в приложение I към Договора, и до списък на продукти извън обхвата на посоченото приложение, които са тясно свързани със селскостопанското производство или с икономиката на селските райони.
- (16) Правилата, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат без да се засяга съществуващото законодателство на Съюза по отношение на вина, ароматизирани вина, спиртни напитки, продукти на биологичното земеделие или на най-отдалечените райони.
- (17) Обхватът на наименованията за произход и географските указания следва да се ограничи до продукти, за които съществува вътрешноприсъща връзка между характеристиките на продукта или храната и географския произход. Включването в първата схема само на определени видове шоколад като захарни изделия е неправилно и следва да бъде коригирано.
- (18) Конкретните цели на защитата на наименованията за произход и географските указания е да се осигурят справедливи приходи на земеделските производители съобразно качествата на продукта и да се предостави ясна информация за продукти със специфични характеристики, свързани с географския произход, което ще даде възможност на потребителите да правят по-информиран избор при покупки.
- (19) Осигуряването на еднакво спазване на цялата територия на Съюза на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е също цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза.
- (20) Рамката на Общността за защита на наименованията за произход и географски указания чрез тяхното включване в регистър позволява тяхното развитие, защото осигурявайки еднакъв подход тази рамка обезпечава лоялната конкуренция между производители на продукти, които притежават такива указания, и повишава доверието на потребителите към продуктите. Следва да се предвидят

разпоредби за разработването на наименования за произход и географски указания на равнището на Съюза.

- (21) Въз основа на опита, придобит в прилагането на Регламент (ЕИО) № 2081/1992 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни³⁰ и Регламент (ЕО) № 510/2006, необходимо е да бъде намерено решение на някои въпроси, да се изяснят и опростят някои правила и да се рационализират процедурите, свързани с тази схема.
- (22) С оглед на съществуващата практика следва да се определят и поддържат два различни инструмента, които обозначават връзката между продукта и неговия географски произход, а именно — защитено наименование за произход и защитено географско указание. Без да се променят те по същество, следва да се приемат обаче някои промени в определенията, така че да бъде взето предвид в по-голяма степен определението за географски указания, предвидено в Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост, както и за да се поясни и опрости тяхното разбиране от операторите.
- (23) Селскостопанските продукти или храни, носещи такова географско означение, следва да отговарят на определени условия, посочени в спецификацията.
- (24) За да получат защита на териториите на държавите-членки, наименованията за произход и географските указания следва да бъдат регистрирани само на равнището на Съюза. Държавите-членки следва да могат да предоставят временна закрила на национално равнище без да се засяга вътрешната търговия в Съюза или международната търговия, от датата на заявката за регистрация на равнището на Съюза. Закрилата, предоставена от настоящия регламент, предмет на регистрация, следва да бъде открита в еднаква степен за наименования за произход и географски указания на трети държави, когато те отговарят на съответните критерии и са получили закрила в своята страна на произход.
- (25) Процедурата по регистрация на равнището на Съюза следва да даде възможност на всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес в държава-членка, различна от държавата-членка на подаване на заявката, или в трета държава, да упражнява правата си чрез уведомяване за своето възражение.
- (26) Вписването в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания би следвало да дава информация на участниците в търговията и на потребителите.
- (27) Съюзът договаря със своите търговски партньори международни споразумения, в т. ч. закрила на наименования за произход и географски указания. С цел да се улесни информирането на обществеността относно защитените по този начин наименования, и по-специално да се осигури закрила и контрол върху използването на посочените наименования, те може да се вписват в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания. Освен ако изрично не са определени като наименования за произход в

³⁰

ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1. Регламент, отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 510/2006.

горепосочените споразумения, наименованията следва да се вписват в регистъра като защитени географски указания.

- (28) Предвид тяхното специфично естество, следва да се приемат специални разпоредби относно етикетването на защитените наименования за произход и защитените географски указания, които да изискват производителите да използват подходящи символи или указания на Съюза върху опаковките. Използването на такива символи или указания следва да стане задължително в случай на наименования на Съюза, от една страна, за да направи тази категория продукти и гаранциите, свързани с тях, по-добре известни на потребителите и, от друга страна, да позволи по-лесното идентифициране на тези продукти на пазара, така че да бъдат улеснени проверките. Като се вземат предвид изискванията на Световната търговска организация, използването на такива символи или указания следва да бъде доброволно за географските указания и наименованията за произход, произхождащи от трета държава.
- (29) Следва да се предостави закрила за наименования, включени в регистъра, които целят да гарантират почтено използване и да предотвратят практики, които биха могли да подвеждат потребителите. Освен това следва да бъдат изяснени средствата за гарантиране на закрилата на географските указания и наименованията за произход, по-специално по отношение на ролята на организациите на производителите и компетентните органи на държавите-членки.
- (30) Следва да бъдат предвидени специални дерогации, опростени и ясни, които да позволяват използването на регистрирано наименование заедно с други наименования в продължение на ограничен период. В конкретни случаи, с цел преодоляване на временни затруднения в постигането на дългосрочната цел всички производители да спазват спецификациите, могат да бъдат предоставени специални дерогации за период до 10 години.
- (31) Следва да се изясни обхватът на закрилата, предоставена съгласно настоящия регламент, по-специално по отношение на ограниченията за регистрация на нови търговски марки съгласно Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките³¹, които са в противоречие с регистрацията на защитени наименования за произход и защитени географски указания, какъвто е вече случаят с регистрацията на нови търговски марки на равнището на Съюза. Следва да бъде въведено подобно пояснение и по отношение на притежателите на по-ранни права върху интелектуална собственост, по-конкретно във връзка с търговските марки и омонимните наименования, регистрирани като защитени наименования за произход или като защитени географски указания.
- (32) Закрилата на наименованията за произход и географските указания следва да обхване злоупотребата, подражанието или загатването на регистрирани наименования на стоки и услуги, за да се гарантира високо равнище на закрила и да се хармонизира закрилата с приложимата в лозаро-винарския сектор.

³¹ ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25.

- (33) Наименованията, които вече са регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006 към датата на влизане в сила на настоящия регламент, следва да продължат да бъдат закриляни по силата на настоящия регламент и да бъдат включени автоматично в регистъра.
- (34) Конкретната цел на схемата за храни с традиционно специфичен характер е да помогне на производителите на традиционни продукти да информират потребителите относно добавящите стойност специфики на своя продукт. Тъй като обаче са регистрирани само няколко наименования, настоящата схема за храни с традиционно специфичен характер не е развила своя потенциал. Следователно действащите разпоредби следва да бъдат подобрени, изяснени и конкретизирани, за да стане схемата по-разбираема, функционална и привлекателна за потенциалните участници.
- (35) Предишната схема предвиждаше възможност за регистрация на наименование с цел идентификация, без наименованието да бъде запазено в Съюза. Тъй като този вариант не беше добре разбран от заинтересованите страни, а и защото функцията по идентифициране на един традиционен продукт може да се постигне в по-голяма степен на равнище държави-членки или на регионално равнище като се прилага принципът на субсидиарност, прилагането на този вариант следва да се преустанови. С оглед на натрупания опит схемата следва да засяга единствено запазването на наименования на цялата територия на Съюза.
- (36) За да се гарантира, че по схемата се регистрират наименования на действително традиционни продукти, следва да се разгледат други критерии и условия за регистрация на наименованията, по-специално по отношение на определението за „традиционен“, което следва да се промени, така че да обхваща продукти, които са били произвеждани в продължение на значителен период от време. За да се повиши закрилата на кулинарното наследство на Съюза, обхватът на схемата за храни с традиционно специфичен характер следва да бъде по-ясно насочен към готовите ястия и преработените продукти.
- (37) За да се осигури съответствие и последователност при храните с традиционно специфичен характер, производителите, организирани в групи, следва сами да определят продукта в дадена спецификация. Възможността за регистриране на наименование като храна с традиционно специфичен характер следва да бъде предоставена и на производители от трети държави.
- (38) За да могат да бъдат запазени, храните с традиционно специфичен характер следва да бъдат регистрирани на равнището на Съюза. Вписването в регистъра също следва да дава информация на участниците в търговията и на потребителите.
- (39) С цел да се предотврати създаването на условия за нелоялна конкуренция, всеки един производител, включително и производители от трети държави, следва да може да използва регистрирано наименование и, където това е уместно, символа на Съюза, свързан с указанието „храна с традиционно специфичен характер“, при условие че продуктът отговаря на изискванията на съответните спецификации и производителят е обхванат от система за проверки.

- (40) За да бъдат закриляни регистрираните наименования от неправомерна употреба или практики, които биха могли да подведат потребителите, тяхната употреба следва да бъде запазена.
- (41) По отношение на наименованията, вече регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 509/2006, които към датата на влизане в сила на настоящия регламент ще останат извън неговия обхват, условията за използване, предвидени в посочения регламент, следва да продължат да се прилагат за преходен период.
- (42) Следва също така да бъде създадена разпоредба за преходните мерки, приложими при регистрацията на заявките, получени от Комисията преди влизане в сила на настоящия регламент.
- (43) Пазарните стандарти следва да бъдат ясно разделени между задължителните правила, поддържани в законодателството на организацията на общия пазар, и незадължителните термини за качество, които следва да се включат в архитектурата на схемите за качество. Незадължителните термини за качество следва да продължат да подкрепят целите на пазарните стандарти, като така обхватът им да се ограничи до продуктите, изброени в приложение I към Договора.
- (44) С оглед на целите на настоящия регламент и от съображения за яснота, съществуващите незадължителни термини за качество следва да бъдат обхванати от настоящия регламент.
- (45) С оглед на съгласуваното разработване на незадължителни термини за качество, описващи конкретни характеристики и специфики на продукта, следва да се предвидят разпоредби за предоставяне на правомощия на Комисията да запазва допълнителни термини, да изменя обхвата на продуктите или условията за използване, или да заличава незадължителни термини за качество с помощта на делегирани актове.
- (46) Добавената стойност на географските указания и храните с традиционно специфичен характер се базира на доверието на потребителите, което ще бъде достоверно единствено ако е съпроводено от ефективна проверка и контрол. Тези схеми за качество следва да бъдат предмет на система за мониторинг от официални проверки в съответствие с принципите, предвидени в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните³², в т. ч. система за проверки на всички етапи на производството, преработката и разпространението. С цел да се помогне на държавите-членки да прилагат по-добре разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 по отношение на контрола върху географските указания и храните с традиционно специфичен характер, в настоящия регламент се прави позоваване на най-важните членове.
- (47) Операторите следва да бъдат предмет на система за проверка на съответствието с продуктова спецификация, за да се гарантират на потребителя специфичните

³²

ОВ L 191, 28.5.2004 г., стр. 1.

характеристики на географските указания и на храните с традиционно специфичен характер.

- (48) Компетентните органи следва да отговарят на редица оперативни критерии, така че да се гарантира тяхната безпристрастност и ефективност. Следва да се предвидят разпоредби за делегиране на някои правомощия за извършване на конкретни задачи по контрола на контролни органи.
- (49) Европейските стандарти (стандарти EN), разработени от Европейския комитет по стандартизация (CEN), както и международните стандарти, разработени от Международната организация по стандартизация (ISO), следва да се използват за функционирането и акредитацията на контролните органи. Акредитацията на посочените органи следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти³³.
- (50) В многогодишните национални планове за контрол и в годишните доклади, изготвяни от държавите-членки, в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004, следва да се включи информация за контролните дейности по отношение на географските указания и на храните с традиционно специфичен характер.
- (51) Държавите-членки следва да са оправомощени да начисляват такса за покриване на направените разходи.
- (52) Съществуващите правила по отношение на продължаващата употреба на родови наименования следва да бъдат изяснени, така че родови наименования, които са подобни или представляват част от наименование или термин, който е защитен или запазен, следва да запазят този родов статут.
- (53) Датата за установяване на предходност на търговска марка и на наименование за произход или географско указание следва да е датата на подаване на заявката за регистрация на търговската марка в Съюза или в държавите-членки и датата на заявката, подадена до Комисията, за защита на наименование за произход или на географско указание.
- (54) Разпоредбите за отказ или съвместно съществуване на наименование за произход или географско указание поради противоречие с предходна търговска марка следва да останат в сила.
- (55) Критериите, съгласно които последващи търговски марки следва да бъдат отказвани или, ако са регистрирани — да се обявят за невалидни поради противоречие с предишно наименование за произход или географско указание, следва да отговарят на предвидения обхват на закрила на наименованието за произход или географското указание.
- (56) Разпоредбите на системите за установяване на права на интелектуална собственост, и по-специално тези, определени по схемата за качество за

³³

ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30.

наименованията за произход и географските указания, както и определените съгласно закона за търговската марка, следва да имат предимство пред запазването на наименования и определянето на указания и символи съгласно схемите за качество за храни с традиционно специфичен характер, и за незадължителни термини за качество.

- (57) Ролята на групите следва да бъде изяснена и призната. Групите имат важна роля в процеса на подаване на заявки за регистрация на наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер, в т. ч. изменение на спецификации и молби за заличаване. Групата може също така да развива дейности, свързани с надзора върху прилагането на закрилата на регистрираните наименования, съответствието на производството с продуктовата спецификация, информацията за регистрираното наименование и неговото популяризиране, както и в общи линии всяка дейност, насочена към повишаване на стойността на регистрираните наименования и ефикасността на схемите за качество. Все пак обаче тези дейности не бива да улесняват или да водят до антиконкурентно поведение, несъвместимо с членове 101 и 102 от Договора.
- (58) За да се гарантира, че регистрираните наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер отговарят на изискванията, посочени в настоящия регламент, заявките следва да бъдат проверявани от националните органи на заинтересованите държави-членки, при спазване на минималните общи разпоредби, включително на националната процедура за предявяване на възражения. Комисията впоследствие следва да проучва заявките за регистрация, за да се гарантира, че не са допуснати явни грешки, а законите на Съюза и интересите на заинтересованите страни извън държавата-членка на подаване на заявката са взети предвид.
- (59) Регистрацията на наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер, която отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, следва да бъде отворена и за наименования, свързани с продукти, произхождащи от трети държави.
- (60) Символите, указанията и съкращенията, указващи участие в схема за качество, както и съответните права, свързани със Съюза, следва да бъдат закриляни в Съюза, както и в трети държави, с цел гарантиране, че въпросните символи, указания и съкращения се използват за автентичен продукт, и че потребителите не се въвеждат в заблуждение по отношение на качествата на продукта. Освен това, за да бъде закрилата ефективна, Комисията следва да разполага с разумни бюджетни ресурси на централизиран принцип в рамките на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони³⁴ и в съответствие с Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика³⁵.

³⁴ ОВ L 277, 21.10.2005 г., стр. 1.

³⁵ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1.

- (61) Процедурата по регистрация на защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер, в т. ч. периодът за проучване и възражение, следва да се съкрати и подобри, по-специално по отношение на вземането на решения. Вземането на решение за регистрация следва да бъде отговорност на Комисията, а при определени условия — със съдействието на държавите-членки. Следва да се предвидят процедури, които да дават възможност за изменение на продуктите спецификации след регистрация, както и за заличаване на регистрирани наименования, по-специално ако вече не се гарантира спазването на съответната продуктова спецификация, или ако дадено наименование повече не се използва на пазара.
- (62) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора с цел допълване или изменение на някои несъществени елементи от настоящия регламент. Следва да се определят елементите, за които могат да се упражняват посочените правомощия, както и условията, при които се делегират правомощията.
- (63) За да се гарантира еднаквото прилагане на настоящия регламент във всички държави-членки, Комисията следва да бъде оправомощена да приема актове за изпълнение в съответствие с член 291 от Договора. Освен в случаите, в които изрично е предвидено друго, Комисията следва да приема тези актове за изпълнение в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № XX/XXXX на Европейския парламент и на Съвета от [...] година относно [...] ³⁶,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Дял I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. Целта на настоящия регламент е да помогне на производителите на селскостопански продукти да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското им производство, осигурявайки:

- лоялна конкуренция за земеделските производители и производителите на селскостопански продукти, които имат добавящи стойност характеристики и специфики,
- наличието на достоверна информация за потребителите относно такива продукти,
- спазване на правата върху интелектуална собственост, и
- целостта на вътрешния пазар.

Целта на мерките от настоящия документ е да се насърчат селскостопанските и преработвателните дейности, както и свързаните с висококачествени продукти системи за земеделско производство, като по този начин се допринася за осъществяване на политиката за развитие на селските райони.

2. С настоящия регламент се създават „схеми за качество“, които осигуряват базата за идентификацията и, където това е уместно, закрилата на наименования и термини, означаващи или описващи по-конкретно селскостопански продукти, които притежават:

- а) добавящи стойност характеристики, или
- б) добавящи стойност специфики, дължащи се на методите на селскостопанско производство или на методите за преработка, или дължащи се на мястото на тяхното производство или предлагане на пазара.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент обхваща селскостопански продукти, предназначени за консумация от човека и изброени в приложение I към Договора, както и други

продукти, изброени в приложение I към настоящия регламент, в посочената степен.

Посочените в дял III от настоящия регламент схеми за качество обаче не се прилагат за непреработени селскостопански продукти.

За да се гарантира, че продуктите, обхванати от настоящия регламент, са тясно свързани със селскостопанските продукти или с икономиката в селските райони, Комисията може с помощта на делегирани актове да изменя приложение I към регламента.

2. Настоящият регламент не се прилага за лозаро-винарските продукти с изключение на винения оцет, спиртните напитки или ароматизираните вина.
3. Настоящият регламент се прилага без да се накърняват други специфични разпоредби на Съюза, свързани с пускането на продукти на пазара, по-специално разпоредби за единната обща организация на пазарите, или за етикетирането на храните.
4. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁷ не се прилага за схемите за качество, създадени по силата на настоящия регламент.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент:

- (1) „схеми за качество“ са схемите, създадени съгласно дялове II, III и IV;
- (2) „група“ е всяка асоциация, независимо от правната ѝ форма, съставена основно от производители или преработватели, работещи с един и същ продукт;
- (3) „традиционен“ означава доказана употреба на вътрешния пазар за период от време, позволяващ предаване от поколение на поколение; този период следва да бъде периодът обичайно приеман като две поколения, т.е. поне 50 години;
- (4) „етикетиране“ има същото значение като посоченото в член 1, параграф 3, буква а) от Директива 2000/13/ЕО;
- (5) „специфичност“ по отношение на един продукт са характеристиките и спецификите на производството, които отличават ясно този продукт от други подобни от същата категория;
- (6) „родови термини“ са термините, включващи тези наименования на даден продукт, които въпреки че са свързани с мястото, региона или страната, където продуктът е бил първоначално произвеждан или продаван, са се превърнали в общо наименование на продукта в Съюза.

³⁷ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

Дял II

ЗАЩИТЕНИ НАИМЕНОВАНИЯ ЗА ПРОИЗХОД И ЗАЩИТЕНИ ГЕОГРАФСКИ УКАЗАНИЯ

Член 4

Цел

Създава се схема за защитени наименования за произход и защитени географски указания с цел да се помогне на производителите на продукти, свързани с даден географски район като:

- а) се гарантират справедливи приходи съобразно качествата на техните продукти;
- б) се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Европейския съюз;
- в) се предоставя ясна информация на потребителите относно добавящите стойност специфики на продукта.

Член 5

Определения за защитени наименования за произход и географски указания

1. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

- а) „наименование за произход“ е име, което определя даден продукт:
 - i) произхождащ от специфично място, регион или, в изключителни случаи, страна,
 - ii) когато качеството или характеристиките на продукта се дължат предимно или изключително на конкретна географската среда, включваща природни и човешки фактори, и
 - iii) етапите на производство на който се извършват в един и същ определен географски район;
- б) „географско указание“ е име, което определя даден продукт:
 - i) с произход от специфично място, район или страна,
 - ii) когато дадено качество, репутация или други характеристики на продукта се дължат предимно на неговия географски произход, и
 - iii) поне един етап от производствения процес се осъществява в определения географски район.

2. Независимо от параграф 1, буква а), определени имена се третираат като наименования за произход, когато суровините за посочените продукти идват от географски район, по-голям или различен от определения географски район, при условие че:
- а) районът на производство на суровини е определен;
 - б) съществуват специални условия за производството на суровини; и
 - в) има ангажменти за контрол, за да се гарантира, че условията, посочени в буква б), се спазват.
- Въпросните наименования за произход трябва да са били признати като наименования за произход в страната на произход преди 1 май 2004 г.
3. С цел да бъде взета предвид специфичността, свързана с определени отрасли или райони, Комисията може с помощта на делегирани актове да приема ограничения или дерогации по отношение на етапите на производство, които се извършват в определения географски район, или по отношение на набавянето на суровини.

Член 6

Родов характер, конфликти с имена на сортове растения, породи животни, омоними и търговски марки

1. Наименования, които са станали родови, не могат да бъдат регистрирани като защитени наименования за произход или защитени географски указания.
2. Наименование не може да се регистрира като наименование за произход или географско указание, когато то е в противоречие с име на сорт растения или порода животни и има вероятност да подведе потребителя по отношение на истинския произход на продукта.
3. Предложено за регистрация наименование, което изцяло или частично е омоним на наименование, което вече е вписано в регистъра, създаден съгласно член 11, може да бъде регистрирано, при условие че е налице достатъчно отличаване в практиката между условията за използване и представянето на регистрирания впоследствие омоним и наименованието вече в регистъра, така че да не се подвежда потребителят.
4. Наименование, предложено за регистрация като наименование за произход или географско указание, няма да бъде регистрирано, когато в светлината на репутацията и известността на дадена търговска марка, както и на продължителността на нейното използване, регистрацията на предложеното наименование като наименование за произход или географско указание би могла да подведе потребителя по отношение на истинската идентичност на продукта.

Продуктова спецификация

1. За да отговаря на условията за защитено наименование за произход или защитено географско указание, даден продукт трябва да е в съответствие със спецификация, която включва поне следното:
 - а) наименованието, което да се ползва със закрила като наименование за произход или географско указание;
 - б) описание на продукта, включително на суровините, ако това е приложимо, и основните физични, химични, микробиологични и органолептични характеристики на продукта;
 - в) определяне на географския район и, ако това е приложимо, подробности, посочващи съответствието с изискванията на член 5, параграф 2;
 - г) данни, че продуктът произхожда от определения географски район, посочен в член 5, параграф 1, буква а) или б);
 - д) описание на метода на получаване на продукта и автентичните и неизменни местни методи и, ако това е приложимо, информация относно опаковането, ако групата, която подава заявка, приеме и докаже, че опаковането трябва да се извършва в определения географски район, за да се гарантира качеството или осигури произхода, или да се обезпечи контрол;
 - е) подробности, посочващи следното:
 - i) връзката между качеството или характеристиките на продукта и географската среда, както е посочено в член 5, параграф 1, буква а), или в зависимост от случая;
 - ii) връзката между дадено качество, репутацията или друга характеристика на селскостопанския продукт или храна и географския произход, както е посочено в член 5, параграф 1, буква б);
 - ж) наименованието и адреса на официалните власти или органите, упражняващи контрол за спазването на изискванията на продуктова спецификация съгласно член 34, заедно с описание на техните конкретни задачи;
 - з) специфични правила за етикетиране на въпросния продукт.
3. За да се гарантира, че продуктите спецификации предоставят съответната информация накратко, Комисията може с помощта на делегирани актове да определя допълнителни правила по отношение на съдържанието на продуктова спецификация.

Съдържание на заявката за регистрация

1. Заявката за регистрация на наименование за произход или на географско указание, както е посочено в член 46, параграф 2 или член 46, параграф 5, включва най-малко:
 - а) името и адреса на групата заявител;
 - б) спецификацията на продукта съгласно член 7;
 - в) единен документ, който посочва:
 - i) акценти от спецификацията на продукта: наименование, описание на продукта, включително, когато е приложимо, специфични правила относно опаковането и етикетирането и кратко определение на географския район;
 - ii) описание на връзката между продукта и географската среда или географския произход, по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) или б) в зависимост от случая, включително, когато е приложимо, специфични елементи от описанието на продукта или метода на производство за обосновка на връзката.

Освен това, както е посочено в член 46, параграф 5 заявката съдържа доказателство, че наименованието на продукта е защитено в неговата страна на произход.

2. Документацията на заявката, посочена в член 46, параграф 4, включва:
 - а) името и адреса на групата заявител;
 - б) единния документ, посочен в параграф 1, буква в);
 - в) декларация от държавата-членка, че тя смята заявката, подадена от групата заявител и отговаряща на условията за благоприятно решение, за отговаряща на изискванията на настоящия регламент и на приетите в съответствие с него разпоредби;
 - г) данните за публикацията на спецификацията на продукта.

Държавата-членка гарантира публикуването на спецификацията на продукта, на която е основано положителното решение, съгласно член 46, параграф 4, и осигурява електронен достъп до нея.

Член 9

Преходна национална закрила

Временно, всяка държава-членка може по смисъла на настоящия регламент да предостави на национално равнище закрила на дадено наименование, която е в сила от датата, на която заявката е изпратена до Комисията.

Тази национална закрила се прекратява или на датата, на която е взето решение за регистрация съгласно настоящия регламент, или при оттегляне на заявката.

Въпросната държава-членка поема отговорност за последствията от такава национална закрила, при която дадено наименование не е регистрирано съгласно настоящия регламент.

Мерките, предприети от държавите-членки съгласно параграф първи, имат действие единствено на национално равнище и нямат въздействие върху вътрешната търговия в Съюза или върху международната търговия.

Член 10

Основания за възражение

1. Възражение, както е посочено в член 48, параграф 1, първа алинея, се приема само ако е получено от Комисията в рамките на срока и ако:
 - а) посочва несъответствие с изискванията, предвидени в член 5;
 - б) посочва, че регистрацията на предложеното наименование ще бъде в противоречие с член 6, параграфи 2 или 3;
 - в) посочва, че регистрацията на предложеното наименование ще накърнява съществуването на изцяло или отчасти идентично наименование или търговска марка или съществуването на продукти, които са били законно на пазара за период от поне пет години преди датата на публикацията, предвидена в член 47, параграф 2, буква а); или
 - г) предоставя подробности, на основата на които може да се заключи, че наименованието, за което се иска регистрация, е родово.
2. Основанията за възражение се оценяват по отношение на територията на Европейския съюз.

Член 11

Регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания

1. С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията съставя и актуализира регистър на признатите в рамките на

схемата защитени наименования за произход и защитени географски указания, който е публично достъпен.

2. Наименованията за произход и географските указания, отнасящи се до продукти от трети държави, които са защитени в Съюза по силата на международно споразумение, по което Съюзът е договаряща страна, могат да бъдат вписани в регистъра. Ако не са изрично посочени във въпросното споразумение като защитени наименования за произход съгласно настоящия регламент, такива наименования се вписват в регистъра като защитени географски указания.
3. С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията може да определя формата и съдържанието на регистъра.

Член 12

Наименования, символи и указания

1. Защитените наименования за произход и защитените географски указания могат да се използват от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация.
2. Създават се символи на Съюза за реклама на защитените наименования за произход и защитените географски указания.
3. В случай на продукти с произход от Съюза, предлагани на пазара като продукти със защитено наименование за произход или защитено географско указание, регистрирано в съответствие с процедурите, предвидени в настоящия регламент, върху етикета присъстват съответните обозначения за „защитено наименование за произход“ или „защитено географско указание“, или символите на Съюза. Освен това върху етикета могат да присъстват съответните съкращения — ЗНП или ЗГУ.
4. В случай на продукти с произход от трети държави, предлагани на пазара под наименования, вписани в регистъра, върху етикетите могат да присъстват указанията от параграф 3 или свързаните с тях символи на Съюза.
5. С помощта на делегирани актове Комисията определя техническите характеристики на символите на Съюза, както и правилата за етикетиране на продуктите, предлагани на пазара със защитено наименование за произход или защитено географско указание, за да се гарантира на потребителите необходимата информация включително по отношение на подходящите езикови версии.

Член 13

Закрила

1. Правната закрила на регистрирани наименования обхваща забрана за:

- а) пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не са обхванати от регистрацията, доколкото тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование или доколкото тази употреба позволява да се извлекат ползи от репутацията на защитеното наименование;
- б) всякаква злоупотреба, подражание или загатване, дори ако е посочен истинският произход на продукта или услугата или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз, като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда в“, „имитация“ или друг подобен израз;
- в) всяко друго фалшиво или подвеждащо означение по отношение на произхода, естеството или съществените качества на продукта върху вътрешната или външната опаковка, рекламен материал или документи, касаещи въпросния продукт и опаковането на продукта в опаковка, която може да създаде погрешна представа за произхода му;
- г) всяка друга практика, която би могла да подведе потребителите относно истинския произход на продукта.

Когато защитено наименование за произход или защитено географско указание съдържа смятано за родово име на продукт, използването на това родово име не се смята в противоречие на първа алинея, букви а) или б).

2. Защитените наименования за произход и защитените географски указания не могат да станат родови.
3. Държавите-членки вземат съответните административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на незаконното използване на защитени наименования за произход и на защитени географски указания, посочено в параграф 1, по-специално по искане на група производители, както е посочено в член 42, буква а).

Член 14

Връзка между търговски марки, наименования за произход и географски указания

1. Когато е налице регистрация на наименование за произход или на географско указание съгласно настоящия регламент, регистрацията на търговска марка, чието използване би нарушило член 13 и която се отнася за същия клас продукти, ще получи отказ, ако заявката за регистрация на търговската марка е подадена след датата на подаване на заявката за регистрация до Комисията.

Търговски марки, регистрирани в нарушение на първа алинея, се обявяват за недействителни.

2. Без да се накърнява член 6, параграф 4, търговска марка, чието използване нарушава член 13, за която има подадена заявка, която е регистрирана или се е наложила в употреба, ако такава възможност е предвидена в съответното законодателство, добросъвестно и на територията на Европейския съюз преди

датата, на която заявката за предоставяне на закрила на наименованието за произход или на географското указание е била представена на Комисията, може да продължи да се използва и да се подновява, независимо от регистрацията на наименование за произход или на географско указание, при условие че не са налице основания за недействителност или заличаване на търговската марка съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността³⁸ или съгласно Директива 2008/95/ЕО. В подобни случаи използването на защитеното наименование за произход или на защитеното географско указание се разрешава заедно с това на съответните търговски марки.

3. Разпоредбите на параграф 1 се прилагат независимо от тези на Директива 2008/95/ЕО.

Член 15

Временни дерогации за използване на защитените наименования за произход и на защитените географски указания

1. Без да се накърнява член 14, продукти с произход от държава-членка или от трета държава, различна от тази на заявителя, чиито наименования включват или съдържат наименование, което е в нарушение на член 13, параграф 1, могат да продължат да използват защитеното наименование за преходен период до пет години, единствено ако отговарящо на условията възражение съгласно член 48, показва, че:
 - а) регистрацията на наименованието ще постави под въпрос съществуването на отчасти или изцяло идентично наименование, или
 - б) тези продукти са били законно на пазара с това наименование на съответната територия най-малко пет години преди датата на публикацията, посочена в член 47, параграф 2, първо тире.
2. Без да се накърнява член 14, Комисията може с помощта на актове за изпълнение да вземе решение за удължаване до 15 години на преходния период, посочен в параграф 1, в надлежно обосновани случаи, ако бъде доказано, че използването на наименованието без да се спазва спецификацията никога не е имало като цел извличането на полза от репутацията на регистрираното наименование и също така бъде доказано, че потребителят не е бил и не е можело да бъде подведен относно истинския произход на продукта.
3. При използването на наименование, посочено в параграфи 1 и 2, страната на произход се обозначава ясно и отчетливо върху етикета.
4. В определени случаи, за да се преодолеят временни затруднения с дългосрочната цел всички производители да се съобразяват със спецификацията, държавата-членка може също да предостави преходен период до 10 години, считано от датата, на която заявката е подадена до Комисията,

³⁸

ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.

при условие, че съответните производители законно са предлагали въпросните продукти на пазара, използвайки въпросните имена непрекъснато най-малко през последните пет години преди подаването на заявката до Комисията.

Първата алинея се прилага *mutatis mutandis* за защитено географско указание или защитено наименование за произход, отнасящи се до географска зона, разположена в трета държава.

Подобни преходни периоди се указват в документацията на заявката, посочена в член 8, параграф 2.

Член 16

Преходни разпоредби

1. Наименованията, вписани в регистъра, посочен в член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 510/2006, се включват автоматично в регистъра, посочен в член 11 от настоящия регламент. Съответните спецификации се приема, че са спецификациите, посочени в член 7. Всякакви преходни разпоредби, свързани с тези регистрации, продължават да се прилагат.
2. С оглед защитата на правата и законните интереси на засегнатите производители или заинтересовани страни, Комисията може с помощта на делегирани актове да определя допълнителни преходни разпоредби.
3. Настоящият регламент се прилага, без да се накърнява правото на едновременно съществуване, от една страна, на наименованията за произход и на географските указания и от друга страна — на търговските марки, за които е постъпила заявка съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006.

Дял III

ХРАНИ С ТРАДИЦИОННО СПЕЦИФИЧЕН ХАРАКТЕР

Член 17

Цел

Създава се схема за храни с традиционно специфичен характер за подпомагане на производителите на продукти с традиционен характер при предлагането на продуктите на пазара и информирането на потребителите относно отличителните качества на тези продукти.

Член 18

Критерии

1. Едно наименование отговаря на условията за регистрация като храна с традиционно специфичен характер, когато описва специфичен, преработен продукт, който:
 - а) е резултат от начин на производство и състав, които съответстват на традиционна практика за този продукт и
 - б) е произведен от суровини или съставки, които традиционно се използват за него.
2. За да бъде регистрирано, наименованието трябва:
 - а) да е било използвано традиционно за този специфичен продукт; или
 - б) да е означение за традиционната форма на продукта.
3. Не може да се регистрира наименование, което се опира единствено на права от общ характер, използвани за набор от продукти или на права, предвидени в специфично законодателство на ЕС.
4. С оглед безпроблемното функциониране на схемата, Комисията може с помощта на делегирани актове допълнително да определя изискваните критерии за съответствие.

Член 19

Продуктова спецификация

1. За да изпълни условията за регистрация като храна с традиционно специфичен характер даден продукт трябва да изпълнява спецификацията, която включва:

- а) предлаганото за регистрация наименование в подходящите езикови версии;
 - б) описание на продукта, включително неговите основни физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики, които изтъкват неговата специфичност;
 - в) описание на начина на производство, който трябва да спазват производителите, включително естеството и характеристиките на използваните суровини или съставки, както и начина на приготвяне на продукта; и
 - г) основните черти на продукта с традиционен характер.
2. За да се гарантира, че продуктите спецификации предоставят съответната информация накратко, Комисията може с помощта на делегирани актове да определя правила относно изготвянето на продуктови спецификации.

Член 20

Съдържание на заявката за регистрация

1. Заявката за регистрация на храна с традиционно специфичен характер, посочено в член 46, параграфи 2 или 5, включва:
- а) името и адреса на групата заявител;
 - б) спецификацията на продукта съгласно член 19.
2. Документите на заявката, посочена в член 46, параграф 4 включват:
- а) данните, посочени в параграф 1 от настоящия член, и
 - б) декларация от държавата-членка, че тя смята заявката, подадена от групата и отговаряща на условията за благоприятно решение, за отговаряща на изискванията на настоящия регламент и на приетите в съответствие с него разпоредби.

Член 21

Основания за възражение

1. Възражение, както е посочено в член 48, параграф 1, първа алинея, се приема само ако е получено от Комисията в рамките на срока и ако:
- а) предоставя надлежно обосновани доводи защо предлаганата регистрация е несъвместима с условията по настоящия регламент, или
 - б) предоставя подробности относно вече установена употреба на наименование, която може да бъде поставена под въпрос от предлаганата регистрация.

2. Критериите по параграф 1, буква б) се оценяват по отношение на територията на Европейския съюз

Член 22

Регистър на храни с традиционно специфичен характер

1. С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията съставя и актуализира регистър на признатите в рамките на схемата храни с традиционно специфичен характер, който е публично достъпен.
2. С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията може да определя формата и съдържанието на регистъра.

Член 23

Наименования, символ и указание

1. Наименование, регистрирано като храна с традиционно специфичен характер, може да се използва от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация.
2. Създава се символ на Съюза за реклама на храните с традиционно специфичен характер.
3. В случай на продукти с произход от Съюза, предлагани на пазара като храни с традиционно специфичен характер и регистрирани в съответствие с настоящия регламент, върху етикета присъства символът, посочен в параграф 2, без да се накърнява параграф 4.

Символът ще се поставя доброволно върху етикета на храни с традиционно специфичен характер, произведени извън Съюза.

Символът, посочен в параграф 2, може се допълва или замества от указанието „храна с традиционно специфичен характер“.

4. С помощта на делегирани актове Комисията определя техническите характеристики на символа на Съюза, както и правилата за етикетиране на продуктите, означени като храна с традиционно специфичен характер, за да се гарантира на потребителите необходимата информация включително по отношение на подходящите езикови версии.

Ограничения на употребата на регистрирани наименования

1. Регистрираните наименования са защитени срещу всякаква злоупотреба, подражание или загатване, или всяка друга практика, способна да подведе потребителя.
2. Държавите-членки гарантират, че търговските описания, използвани на национално равнище, не водят до объркване с регистрираните наименования.
3. С помощта на актове за изпълнение Комисията определя правила за закрилата на храните с традиционно специфичен характер.

Преходни разпоредби

1. Наименованията, регистрирани в съответствие с член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 509/2006, описващи продукти от обхвата на настоящия дял, се включват автоматично в регистъра, посочен в член 22 от настоящия регламент. Съответните спецификации се приема, че са спецификациите, посочени в член 19. Всякакви преходни разпоредби, свързани с тези регистрации, продължават да се прилагат. Наименования, описващи продукти извън обхвата на настоящия дял, могат да продължат да се използват при условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 509/2006, до 31 декември 2017 година.
2. Наименованията, регистрирани в съответствие с изискванията, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея и в член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 509/2006, включително регистрираните съгласно заявленията, посочени в член 55, параграф 1, втора алинея от настоящия регламент, могат да продължат да се използват при условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 509/2006, до 31 декември 2017 година.
3. С оглед защитата на правата и законните интереси на засегнатите производители или заинтересовани страни, Комисията може с помощта на делегирани актове да определя допълнителни преходни разпоредби.

Дял IV

НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ТЕРМИНИ ЗА КАЧЕСТВО

Член 26

Цел

Създава се схема за незадължителни термини за качество за улесняване на производителите на селскостопански продукти с отличителни характеристики или специфики при указването на тези качества или специфики в рамките на вътрешния пазар и по-специално в подкрепа и допълнение към конкретни пазарни стандарти.

Член 27

Съществуващи незадължителни термини за качество

1. Списък на незадължителните термини за качество, обхванати от схемата към датата на влизане в сила на настоящия регламент, е поместен в приложение II към настоящия регламент заедно с актовете, които определят въпросните термини и условията за използването им.
2. Незадължителните термини за качество, посочени в параграф 1, остават в сила до изменението или заличаването им съгласно член 28.

Член 28

Запазване, изменение и заличаване

С цел съобразяване с очакванията на потребителите, развитието на научно-техническите познания, ситуацията на пазара, промените в пазарните стандарти и в международните стандарти, с помощта на делегирани актове Комисията може:

- а) да запази допълнителен незадължителен термин за качество, като изложи условията за използването му,
- б) да измени условията за използване на незадължителен термин за качество или
- в) да заличи незадължителен термин за качество.

Член 29

Допълнителни незадължителни термини за качество

1. Допълнителните незадължителни термини за качество отговарят на следните критерии:

- а) терминът се отнася до характеристики на продукта или до специфики на селскостопанското му производство или преработка,
- б) използването на термина придава стойност на продукта спрямо други сходни продукти, и
- в) продуктът е бил пуснат на пазара, като потребителите в няколко държави-членки са били информирани за характеристиката или спецификата, посочени в буква а)

Комисията взема предвид съответните международни стандарти.

- 2. Незадължителните термини, които описват техническите качества на продуктите с оглед прилагането на задължителни пазарни стандарти и не са предназначени да информират потребителите за тези качества на продуктите, не са запазени по настоящата схема.
- 3. За да се вземат предвид особеностите на някои сектори, както и очакванията на потребителите, с помощта на делегирани актове Комисията може да установи подробни правила по отношение на критериите, посочени в параграф 1.

Член 30

Ограничения на употребата

- 1. Незадължителен термин за качество може да се използва единствено за описание на продукти, които отговарят на съответните условия за употреба.
- 2. Държавите-членки вземат съответните мерки, за да гарантират, че етиктирането на продуктите не води до объркване с незадължителни термини за качество.
- 3. С помощта на актове за изпълнение Комисията може да определя правила за употребата на незадължителните термини за качество.

Член 31

Мониторинг

Държавите-членки предприемат проверки, въз основа на анализ на риска, за да се гарантира спазването на изискванията от настоящия дял и в случай на нарушения прилагат съответните административни наказания.

Дял V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Глава I

Официални проверки за защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер

Член 32

Обхват

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат към схемите за качество от дял II и дял III.

Член 33

Определяне на компетентен орган

1. В съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 държавите-членки определят компетентния орган или органи, отговорни за официалните проверки, извършвани за удостоверяване на съответствие със законовите изисквания, свързани със схемите за качество, установени от настоящия регламент.

Процедурите и изискванията на Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилагат *mutatis mutandis* към официалния контрол, извършван с цел проверка на съответствието със законовите изисквания, свързани със схемите за качество за всички продукти, включени в приложение I към настоящия регламент.

2. Компетентните органи, посочени в параграф 1, предоставят адекватни гаранции за обективност и безпристрастност и разполагат с необходимия квалифициран персонал и ресурси, необходими за изпълнението на техните задачи.
3. Официалните проверки обхващат:
 - а) удостоверяване, че продуктът отговаря на съответната продуктова спецификация, и
 - б) наблюдение на използването на регистрирани наименования за описание на пуснат на пазара продукт, в съответствие с член 13, за наименованията, регистрирани съгласно дял II и в съответствие с член 24, за наименованията, регистрирани съгласно дял III.

Проверка на съответствието с продуктовите спецификации

1. По отношение на защитените географски указания, защитените наименования за произход и храните с традиционно специфичен характер, обозначаващи продукти с произход от Съюза, проверката за съответствие с продуктовата спецификация, преди пускането на продукта на пазара, се осигурява от:
 - а) един или повече компетентни органа, посочени в член 33 от настоящия регламент, и/или
 - б) един или повече контролни органа по смисъла на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 882/2004, които извършват дейност като органи за сертифициране на продукти.

Разходите по такава проверка на съответствието със спецификациите може да са за сметка на операторите, подлагани на подобни проверки.

2. По отношение на географските указания, наименованията за произход и храните с традиционно специфичен характер, обозначаващи продукти с произход от трета държава, проверката за съответствие със спецификациите, преди пускането на продукта на пазара, се осигурява от:
 - а) един или повече публични органи, определени от третата държава, и/или
 - б) един или повече органи за сертифициране на продукти.

3. Държавите-членки публикуват имената и адресите на структурите и органите, посочени в параграф 1, и актуализират данните периодично.

Комисията публикува имената и адресите на структурите и органите, посочени в параграф 2, и актуализира данните периодично.

4. С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията определя начините, по които се публикуват имената и адресите на органите за сертифициране на продукти, посочени в параграфи 1 и 2.

Наблюдение на използването на наименованието на пазара

Държавите-членки съобщават на Комисията имената и адресите на компетентните органи, посочени в параграф 33. Комисията публикува имената и адресите на тези органи.

Член 36

Делегиране на задачи на контролни органи

1. Компетентните органи могат да делегират специфични задачи, свързани с официалните проверки на схемите за качество, на един или повече контролни органи в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 882/2004.
2. Тези контролни органи се акредитират в съответствие с европейския стандарт EN 45011 или ISO/IEC Guide 65 (Общи изисквания към органите, които извършват сертифициране на продукти).
3. Акредитацията, посочена в параграф 2 може да се извършва единствено от:
 - а) национален акредитиращ орган в Съюза в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 765/2008, или
 - б) акредитиращ орган извън Съюза, който е страна по многостранно споразумение за признаване под егидата на Международния форум за акредитация.

Член 37

Планиране и докладване на дейностите по контрол

1. Държавите-членки гарантират, че контролът на задълженията по тази глава е изрично включен в отделен раздел в рамките на многогодишни национални планове за контрол в съответствие с членове 41, 42 и 43 от Регламент (ЕО) № 882/2004.
2. Годишните доклади, свързани с контрола на задълженията, установени с настоящия регламент, включват отделен раздел с информацията, предвидена в член 44 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

Глава II

Гаранции за някои установени употреби

Член 38

Родови термини

1. Без да се накърнява член 13, настоящият регламент не засяга употребата на термини, които са родови в ЕС, макар и родовият термин да е част от наименование, което е защитено по схемата за качество.
3. За да се установи дали един термин е станал родов се вземат предвид всички фактори и по-специално:

- а) съществуващата ситуация в държавите-членки и в районите на потребление;
 - б) съответните законодателни актове на национално равнище или на равнище ЕС.
4. За да се защитят напълно правата на заинтересованите страни, с помощта на делегирани актове, Комисията може да определи допълнителни правила за определяне на родовия характер на наименованията или термините, посочени в параграф 1.

Член 39

Сортове растения и породи животни

1. Когато наименование или термин, защитени или запазени по схема за качество, описана в дял II, дял III или дял IV, съдържа или се състои от името на сорт растение или порода животни, настоящият регламент не препятства пускането на пазара на продукти, чието етикетирание включва посоченото име на сорт растение или порода животни, при условие, че:
- а) въпросният продукт включва или е извлечен от посочения сорт или порода;
 - б) потребителите не биват подвеждани,
 - в) употребата на името на сорта или породата представлява лоялна конкуренция,
 - г) употребата не извлича полза от репутацията на защитения термин, и
 - д) в случая на схемата за качество от дял II, продуктът от този сорт или порода е бил произвеждан и продаван под посоченото наименование извън неговия район на произход преди датата на заявката за регистрация на географското указание.
2. За допълнителни разяснения доколко операторите в хранително-вкусовия сектор имат правото и свободата да използват посочените в параграф 1 имена на растителни сортове или на животински породи, Комисията може, чрез делегирани актове, да определя правила, уреждащи употребата на тези имена.

Член 40

Връзка с правото на интелектуална собственост

Схемите за качество от дялове III и IV се прилагат, без да се накърняват правилата на Съюза или на държавите-членки, които уреждат интелектуалната собственост, и по-специално тези, които се отнасят до наименования за произход, географски указания и търговски марки.

Глава III

Указания и символи на схемите за качество и роля на производителите

Член 41

Закрила на указания и символи

1. Указанията, съкращенията и символите, отнасящи се до схемите за качество, могат да се използват единствено при етикетирането на продукти, произведени в съответствие с правилата на схемата за качество, към която се отнасят. По-специално това се отнася до следните указания, съкращения и символи:
 - а) „защитено наименование за произход“, „защитено географско указание“, „географско указание“, „ЗНП“, „ЗГУ“ и свързаните с тях символи, както е предвидено в дял II;
 - б) „храна с традиционно специфичен характер“, „ХТСХ“ и свързания с нея символ, както е предвидено в дял III.
2. В съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) може да финансира на централизиран принцип, по инициатива на Комисията или от нейно име, административна помощ във връзка с развитието, подготовката, мониторинга, административната и правната помощ, правната защита, разходите по регистрация, разходите по подновяване, разходите по наблюдение на регистрацията на марки, съдебните такси и всички други свързани с тях мерки, необходими, за да се защити използването на указанията, съкращенията и символите, отнасящи се до схемите за качество, от злоупотреба, подражание, загатване или всяка друга практика, която може да подведе потребителите в рамките на Съюза и в трети държави.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията приема правила относно единната закрила на указанията, съкращенията и символите, посочени в параграф 1.

Член 42

Роля на групите

Без да се накърняват специалните разпоредби относно организациите на производители и междубраншовите организации, предвидени в Регламент (ЕО) № 1234/2007, всяка група има право да:

- а) способства за това да се гарантира качеството на нейните продукти на пазара, чрез мониторинг на използването на наименованието в търговията и, ако е необходимо, като уведомява компетентните органи, както е посочено в член 33, съгласно член 13, параграф 3;

- б) организира дейности по разгласяване и реклама, с които да информира потребителите относно отличителните качества на продуктите;
- в) организира дейности за осигуряване на съответствие на продуктите с тяхната спецификация;
- г) предприема действия за подобряване на ефективността на схемата, в това число добиване на нови икономически познания и опит, провеждане на икономически анализи, разпространение на икономическа информация относно схемата и предоставяне на съвети на производителите.

Член 43

Право на използване на схемите

1. Държавите-членки гарантират, че всеки оператор, който спазва правилата от дял II и дял III има право да попадне под система за контрол, каквато е посочена в член 34.
2. Операторите, които приготвят и съхраняват храни с традиционно специфичен характер или продукти със защитено наименование за произход или защитено географско указание или които ги пускат на пазара също са обект на системата за контрол, посочена в глава I от настоящия дял.
3. Държавите-членки гарантират, че операторите, които желаят да се придържат към правилата на схемата за качество, изложена в дялове III и IV, са в състояние да го направят и участието им не е възпрепятствано от дискриминация или по друг необоснован обективно начин.

Член 44

Такси

Без да се накърняват разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 и по-специално разпоредбите на глава VI от дял II от него, държавите-членки могат да начисляват такса за покриване на разходите си за управление на схемите за качество, включително и на разходите, свързани с обработването на заявленията, възраженията, заявленията за изменения и исканията за заличаване, предвидени в настоящия регламент.

Глава IV

Процедури по подаване на заявка и регистрация на наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер

Член 45

Обхват на процедурите по подаване на заявка

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат към схемите за качество от дял II и дял III.

Член 46

Подаване на заявка за регистрация на наименования

1. Заявленията за регистрация на наименования по схемите за качество от член 45 могат да се подават единствено от групи.

При извънредни условия физическо или юридическо лице може да се разглежда като група.

С оглед избягване на прекомерните изисквания, Комисията може, с помощта на делегирани актове, да уточнява извънредните условия, посочени във втора алинея.

2. Когато заявка по схемата от дял II се отнася до географски район в държава-членка или заявка по схемата от дял III е изготвена от група, установена в държава-членка, тя се адресира до органите на тази държава-членка.

Държавата-членка проучва заявката по подходящ начин, за да провери дали е обоснована и дали отговаря на условията на съответната схема.

3. Като част от проучването по втора алинея, държавата-членка открива национална процедура по възражение, като осигурява подходящо публикуване на заявката и разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейна територия, да може да изпрати възражение по тази заявка.

4. След оценка на всички получени възражения, ако съответната държава-членка смята, че изискванията на настоящия регламент са изпълнени, тя може да вземе благоприятно решение и да подаде документацията на заявката до Комисията.

Държавата-членка взема мерки благоприятното решение да получи публичност и осигурява на всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, възможност за възражение.

5. Когато заявка по схемата от дял II се отнася до географски район в трета държава или заявка по схемата от дял III е изготвена от група, установена в трета държава, тя се подава до Комисията директно или чрез органите на въпросната трета държава.
6. Разглежданите в настоящия член документи, които се изпращат до Комисията са съставени на един от официалните езици на Съюза.
7. С помощта на делегирани актове Комисията може да установява необходимите правила за улесняване на процеса на подаване на заявления и за повече яснота във формата и съдържанието на заявленията, включително при заявления, засягащи повече от една национална територия.

Член 47

Проучване от страна на Комисията и публикуване с оглед възражения

1. Комисията проучва по подходящ начин получената съгласно член 46 заявка, за да провери дали тя е обоснована и дали отговаря на условията на съответната схема. Продължителността на това проучване не може да надвишава шест месеца.

С помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията публикува списък с наименованията, за които е получила заявления за регистрация, както и датата им на подаване до Комисията.
2. Ако въз основа на проведеното проучване в съответствие с параграф 1, първа алинея, Комисията смята, че са изпълнени условията на настоящия регламент, с помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, тя публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*:
 - а) за заявленията по схемата от дял II — единния документ и препратка към публикацията на продуктова спецификация;
 - б) за заявленията по схемата от дял III — спецификацията.

Член 48

Процедура по възражение

1. В рамките на два месеца, считано от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде подадено възражение до Комисията от органите на държава-членка или на трета държава, или от всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено в трета държава.

Всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, установено е или пребивава в държава-членка, различна от тази, от която е подадена заявката, може да подаде възражение до държавата-членка, в която е установено, в рамките на срок, който да позволява възражение в съответствие с параграф 1.

2. Комисията проверява дали възраженията отговарят на условията.
3. В случай, че дадено възражение отговаря на условията, Комисията приканва органа или лицето, подали възражението и органа, подал заявката, да се консултират съответно в рамките на разумен период, който не надвишава три месеца.
4. Ако след съответните консултации, посочени в параграф 3, публикуваните в съответствие с член 47, параграф 2, данни са били значително изменени, Комисията повтаря проучването, посочено в член 47, параграф 1.
5. Възражението и свързаните с него документи, изпращани до Комисията в съответствие с параграфи 1—4, са на един от официалните езици на Съюза.
6. С оглед установяване на ясни процедури и срокове за възражение, с помощта на делегирани актове Комисията определя правила за процедурата по възражение.

Член 49

Решение за регистрация

1. Ако въз основа на предоставената на Комисията информация, след проучването, извършено в съответствие с член 47, параграф 1, първа алинея, Комисията смята, че условията за регистрация не са изпълнени, с помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, тя взема решение за отхвърляне на заявката.
2. Ако до Комисията не постъпи отговарящо на условията възражение съгласно член 48, с помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, тя регистрира наименованието.
3. Ако до Комисията постъпи отговарящо на условията възражение, след съответните консултации, посочени в член 48, параграф 3 и предвид резултатите от тези консултации, тя:
 - а) в случай, че е постигнато съгласие, регистрира наименованието с помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54 и, ако е необходимо, изменя информацията, публикувана съгласно член 47, параграф 2, при условие, че тези изменения не са съществени, или
 - б) в случай, че не е постигнато съгласие, взема решение с помощта на актове за изпълнение.
4. Решенията за регистрация или отхвърляне се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Изменение на спецификациите на продуктите

1. Група със законен интерес може да подаде заявка за одобрение на изменение в спецификацията на даден продукт.

В заявката се описват исканите изменения и се излагат основанията за тях.

2. Когато изменението включва едно или повече изменения в спецификацията, които не са минимални, заявката за промени следва процедурата, посочена в членове 46, 47, 48 и 49.

Ако обаче предлаганите изменения са минимални, с помощта на актове за изпълнение и без съдействието на комитета, посочен в член 54, Комисията одобрява или отхвърля заявката. В случай на одобрение тя публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* елементите, посочени в член 46, параграф 2.

Едно изменение не може да се смята за минимално, ако се отнася до промяна в регистрираното наименование или ако води до повече ограничения във функционирането на единния пазар.

3. С оглед улесняване на административния процес по подаване на заявка за изменение, с помощта на делегирани актове Комисията установява определението и обхвата на минималните изменения, както и формата и съдържанието на заявката за изменение.

Заличаване

1. По своя инициатива или по искане на всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, Комисията може, с помощта на актове за изпълнение, да заличи регистрацията на защитено наименование за произход, на защитено географско указание или на храна с традиционно специфичен характер, в следните случаи:

- а) не е гарантирано съответствието с условията на спецификацията,
- б) в рамките на най-малко пет години никакъв продукт по схемите за храни с традиционно специфичен характер, за защитено наименование за произход или за защитено географско указание, не е бил пуснат на пазара.

Комисията може, по искане на производителите на продукта, предлаган на пазара под регистрираното наименование, да заличи съответната регистрация.

2. С оглед определянето на ясни процедури и за да се гарантира, че всички страни имат възможност да защитят своите права и законни интереси, с помощта на делегирани актове Комисията определя правила по отношение на процедурата по заличаване.

Дял VI

ПРОЦЕДУРНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Глава I

Процедурни правила

Член 52

Правомощия на Комисията

При предоставяне на правомощия на Комисията, тя действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 53, в случаите на делегирани актове, и в съответствие с процедурата, предвидена в член 54, в случаите на актове за изпълнение, освен когато в настоящия регламент изрично е предвидено друго.

Член 53

Делегирани актове

1. Правомощията за приемане на делегираните актове, посочени в настоящия регламент, се предоставят на Комисията за неопределен период от време.

След като приеме делегиран акт, Комисията незабавно нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета.

2. Европейският парламент или Съветът могат да оттеглят посочените в параграф 1 делегирани правомощия по всяко време.

Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение за отмяна на делегирани правомощия, нотифицира другия законодателен орган и Комисията най-малко един месец преди вземането на окончателното решение, като посочва делегираните правомощия, които биха могли да бъдат отменени, и вероятните мотиви за отмяната.

С решението за отмяна се прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. Решението влиза в сила незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. Решението се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. В срок от два месеца от датата на нотификацията Европейският парламент и Съветът могат да възразят срещу делегирания акт. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с два месеца.

Ако при изтичането на посочения срок нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на датата, посочена в него.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не формулират възражения.

Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт, той не влиза в сила. Институцията, която е възразила срещу делегирания акт, посочва основанията за това.

Член 54

Актове за изпълнение

[При приемането на актове за изпълнение съгласно настоящия регламент, Комисията е подпомагана от Комитет по качеството на селскостопанските продукти и се прилага процедурата, предвидена в член 5 от Регламент (ЕС) № [xxxx/уууу] *(да се попълни след приемането на регламента относно механизмите за контрол, както е посочено в член 291, параграф 2 от ДФЕС, който е в момента предмет на обсъждане в Европейския парламент и в Съвета).*]

Глава II

Отмяна и заключителни разпоредби

Член 55

Отмяна

1. С настоящия регламент се отменят Регламенти (ЕО) № 509/2006 и (ЕО) № 510/2006.

Същевременно член 1, параграф 1 и член 13 от Регламент (ЕО) № 509/2006 продължават да се прилагат по отношение на заявления относно продукти извън обхвата на дял III, постъпили до Комисията преди датата на влизане в сила на настоящия регламент.

2. Позоваванията на отменените регламенти се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата за съответствие от приложение III към настоящия регламент.

Член 56

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател
[...]

За Съвета
Председател
[...]

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Продукти, посочени в член 2, параграф 1

I. НАИМЕНОВАНИЯ ЗА ПРОИЗХОД И ГЕОГРАФСКИ УКАЗАНИЯ

- бира,
- шоколад и негови производни продукти,
- хляб, хлебни изделия, сладкарски и захарни изделия, бисквити и други печива,
- напитки на основата на растителни екстракти,
- макаронени изделия,
- сол,
- естествени клейове и смоли,
- горчица,
- сено,
- етерични масла,
- корк,
- кохинил,
- цветя и декоративни растения,
- памук,
- вълна,
- кошничарска ракета,
- очистен лен.

II. ХРАНИ С ТРАДИЦИОННО СПЕЦИФИЧЕН ХАРАКТЕР

- приготвени ястия,
- бира,
- шоколад и негови производни продукти,
- хляб, хлебни изделия, сладкарски и захарни изделия, бисквити и други печива,

- напитки на основата на растителни екстракти,
- макаронени изделия.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Незадължителни термини за качество

Категория на продукта (номер в Комбинираната номенклатура)	Незадължителен термин за качество	Акт, съдържащ дефиниция на термина и условията за употреба
месо от домашни птици (CN 0207, CN 0210)	хранен с екстензивно закрито (отгледан на закрито) свободен начин на отглеждане традиционен свободен начин на отглеждане свободен начин на отглеждане — пълна свобода възраст при клане продължителност на периода на угояване	Регламент (ЕО) № 543/2008, член 11
яйца (CN 0407)	пресни екстра <i>или</i> екстра пресни указание за храненето на кокошките носачки	Регламент (ЕО) № 589/2008, член 12 Регламент (ЕО) № 589/2008, член 14 Регламент (ЕО) № 589/2008, член 15
мед (CN 0409)	цветен или растителен произход регионален произход териториален произход топографски произход специфични критерии за качество	Директива 2001/110/ЕО, член 2
маслиново масло (CN 1509)	първо студено пресоване студено пресоване киселинност стипчив с вкус на плодове: зрели или зелени горчив силен средно лек балансиран масло с мек вкус	Регламент (ЕО) № 1019/2002, член 5
мляко и млечни продукти	традиционно масло	Регламент (ЕО) № 1234/2007,

(CN 04)

член 115 и приложение XV

мазнини за мазане

намалено съдържание на
мазнини

(CN 0405 и ex 2106, CN ex 1517,
CN ex 1517 и ex 2106)

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Таблица на съответствието, посочена в член 55, параграф 2

1. РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 509/2006

Регламент (ЕО) № 509/2006	Настоящ регламент
Член 1, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 2, параграф 4
Член 2, параграф 1, буква а)	Член 3, параграф 6
Член 2, параграф 1, буква б)	Член 3, параграф 4
Член 2, параграф 1, буква в)	-
Член 2, параграф 1, буква г)	Член 3, параграф 3
Член 2, параграф 2, първа до трета алинея	-
Член 2, параграф 2, четвърта алинея	Член 46, параграф 1
Член 3	Член 22, параграф 1, първа алинея
Член 4, параграф 1, първа алинея	Член 18, параграф 1
Член 4, параграф 2	Член 18, параграф 2
Член 4, параграф 3, първа алинея	-
Член 4, параграф 3, втора алинея	Член 18, параграф 3
Член 5, параграф 1	Член 40, параграф 1
Член 5, параграф 2	Член 39, параграф 1 и член 40, параграф 2
Член 6, параграф 1	Член 19, параграф 1
Член 6, параграф 1, буква а)	Член 19, параграф 2, буква а)
Член 6, параграф 1, буква б)	Член 19, параграф 2, буква б)
Член 6, параграф 1, буква в)	Член 19, параграф 2, буква в)

Член 6, параграф 1, буква г)	-
Член 6, параграф 1, буква д)	Член 19, параграф 2, буква г)
Член 6, параграф 1, буква е)	-
Член 7, параграфи 1 и 2	Член 46, параграф 1
Член 7, параграф 3, букви а) и б)	Член 20, параграф 1, букви а) и б)
Член 7, параграф 3, буква в)	-
Член 7, параграф 3, буква г)	-
Член 7, параграф 4	Член 46, параграф 2
Член 7, параграф 5	Член 46, параграф 3
Член 7, параграф 6, букви а)—в)	Член 46, параграф 4
Член 7, параграф 6, буква г)	Член 20, параграф 2
Член 7, параграф 7	Член 46, параграф 5
Член 7, параграф 8	Член 46, параграф 6
Член 8, параграф 1	Член 47, параграф 1
Член 8, параграф 2, първа алинея	Член 47, параграф 2, второ тире
Член 8, параграф 2, втора алинея	Член 49, параграф 1
Член 9, параграфи 1 и 2	Член 48, параграф 1
Член 9, параграф 3	Член 21, параграфи 1 и 2
Член 9, параграф 4	Член 49, параграф 2
Член 9, параграф 5	Член 49, параграфи 3 и 4
Член 9, параграф 6	Член 48, параграф 5
Член 10	Член 51
Член 11	Член 50
Член 12	Член 23

Член 13, параграф 1	-
Член 13, параграф 2	Член 23, параграф 1
Член 13, параграф 3	-
Член 14, параграф 1	Член 33, параграф 1
Член 14, параграф 2	Член 43, параграф 1
Член 14, параграф 3	Член 34, параграф 3, втора алинея
Член 15, параграф 1, първо тире	Член 33, параграф 3, буква а) и член 34, параграф 1
Член 15, параграф 1, второ тире	Член 36, параграф 1
Член 15, параграф 2	Член 34, параграф 2
Член 15, параграф 3	Член 36, параграф 2
Член 15, параграф 4	Член 33, параграф 2
Член 16	-
Член 17, параграфи 1 и 2	Член 24, параграф 1
Член 17, параграф 3	Член 24, параграф 2
Член 18	Член 54
Член 19, параграф 1, буква а)	Член 19, параграф 3
Член 19, параграф 1, буква б)	Член 46, параграф 8
Член 19, параграф 1, буква в)	Член 46, параграф 8
Член 19, параграф 1, буква г)	Член 22, параграф 2
Член 19, параграф 1, буква д)	Член 21, параграф 3
Член 19, параграф 1, буква е)	Член 51, параграф 2
Член 19, параграф 1, буква ж)	Член 23, параграф 5
Член 19, параграф 1, буква з)	Член 50, параграф 3
Член 19, параграф 1, подточка і)	-

Член 19, параграф 2	Член 25, параграф 1
Член 19, параграф 3, буква а)	-
Член 19, параграф 3, буква б)	Член 25, параграф 2
Член 20	Член 44
Член 21	Член 55
Член 22	Член 56
Приложение I	Приложение I

2. РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 510/2006

Регламент (ЕО) № 510/2006	Настоящ регламент
Член 1, параграф 1	Член 2, параграф 1 и член 2, параграф 2
Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 2, параграф 4
Член 2	Член 5
Член 3, параграф 1, първа алинея	Член 6, параграф 1
Член 3, параграф 1, втора и трета алинея	Член 38, параграфи 1, 2 и 3
Член 3, параграфи 2, 3 и 4	Член 6, параграфи 2, 3 и 4
Член 4	Член 7
Член 5, параграф 1	Член 3, параграф 3 и Член 46, параграф 1
Член 5, параграф 2	Член 46, параграф 1
Член 5, параграф 3	Член 8, параграф 1
Член 5, параграф 4	Член 46, параграф 2
Член 5, параграф 5	Член 46, параграф 3
Член 5, параграф 6	Член 9 и член 15, параграф 3
Член 5, параграф 7	Член 8, параграф 2
Член 5, параграф 8	-
Член 5, параграф 9	Член 8, параграф 1, втора алинея
Член 5, параграф 10	Член 46, параграф 6
Член 6, параграф 1, първа алинея	Член 47, параграф 1
Член 6, параграф 2, първа алинея	Член 47, параграф 2, първо тире
Член 6, параграф 2, втора алинея	Член 49, параграф 1
Член 7, параграф 1	Член 48, параграф 1, първа алинея
Член 7, параграф 2	Член 48, параграф 1, втора алинея
Член 7, параграф 3	Член 10

Член 7, параграф 4	Член 49, параграф 2 и член 49, параграф 4
Член 7, параграф 5	Член 49, параграфи 3 и 4 и член 48, параграф 4
Член 7, параграф 6	Член 11
Член 7, параграф 7	Член 48, параграф 5
Член 8	Член 12
Член 9	Член 50
Член 10, параграф 1	Член 33, параграф 1
Член 10, параграф 2	Член 43, параграф 1
Член 10, параграф 3	Член 34, параграф 3, втора алинея
Член 11, параграф 1, първо тире	Член 33, параграф 3, буква а) и член 34, параграф 1
Член 11, параграф 1, второ тире	Член 36, параграф 1
Член 11, параграф 2	Член 34, параграф 2
Член 11, параграф 3	Член 36, параграф 2
Член 11, параграф 4	Член 33, параграф 2
Член 12	Член 51
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 13, параграф 3	Член 15, параграф 1
Член 13, параграф 4	Член 15, параграф 2
Член 14	Член 14
Член 15	Член 54
Член 16, буква а)	Член 5, параграф 3
Член 16, буква б)	Член 7, параграф 3
Член 16, буква в)	Член 46, параграф 7
Член 16, буква г)	Член 46, параграф 8
Член 16, буква д)	-
Член 16, буква е)	Член 48, параграф 6
Член 16, буква ж)	Член 12, параграф 5

Член 16, буква з)	Член 50, параграф 3
Член 16, буква и)	Член 11, параграф 4
член 16, буква й)	-
Член 16, буква к)	Член 51, параграф 2
Член 17	Член 16
Член 18	Член 44
Член 19	Член 55
Член 20	Член 56
Приложение I и приложение II	Приложение I

ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА			CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1		
			ДАТА: 24.11.2010 г.		
1.	БЮДЖЕТЕН РЕД: 05 04 05 02		БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ: Кредити за поети задължения — 22,5 млн. EUR Кредити за плащания — 9 млн. EUR		
2.	ЗАГЛАВИЕ: Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти				
3.	ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: Член 43, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз				
4.	ЦЕЛИ: Въвеждане на последователна политика на качеството при селскостопанските продукти, която цели да помогне на селскостопанските производители да информират по-добре потребителите относно качествата, характеристиките и спецификите на селскостопанските продукти.				
5.	ФИНАНСОВИ ПОСЛЕДИЦИ	12-МЕСЕЧЕН ПЕРИОД (в милиони EUR)	ТЕКУЩА ФИНАНСОВА ГОДИНА 2010 г. (в млн. EUR)	СЛЕДВАЩА ФИНАНСОВА ГОДИНА 2011 г. (в млн. EUR)	
5.0	РАЗХОДИ - ЗА СМЕТКА НА БЮДЖЕТА НА ЕО (ВЪЗСТАНОВЯВАНИЯ/ИНТЕРВЕНЦИИ) - НА НАЦИОНАЛНИТЕ ОРГАНИ - ДРУГИ	кредити за поети задължения 0,150 кредити за плащания 0,150	-	-	
5.1	ПРИХОДИ - СОБСТВЕНИ РЕСУРСИ НА ЕС (ТАКСИ/МИТА) - НА НАЦИОНАЛНО РАВНИЩЕ		-	-	
		2012 г.	2013 г.	2014 г.	2015 г.
5.0. 1	ОЧАКВАНИ РАЗХОДИ	кредити за поети задължения 0,110 кредити за плащания 0,110	кредити за поети задължения 0,150 кредити за плащания 0,150	кредити за поети задължения 0,150 кредити за плащания 0,150	кредити за поети задължения 0,150 кредити за плащания 0,150
5.1. 1	ОЧАКВАНИ ПРИХОДИ				
5.2	МЕТОД НА ИЗЧИСЛЯВАНЕ:				
6.0	ВЪЗМОЖНО ЛИ Е ФИНАНСИРАНЕ НА ПРОЕКТА ЧРЕЗ БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ, ВПИСАНИ В СЪОТВЕТНАТА ГЛАВА НА ТЕКУЩИЯ БЮДЖЕТ?				ДА НЕ
6.1	ВЪЗМОЖНО ЛИ Е ФИНАНСИРАНЕ НА ПРОЕКТА ЧРЕЗ ПРЕХВЪРЛЯНЕ МЕЖДУ ГЛАВИ ОТ ТЕКУЩИЯ БЮДЖЕТ?				ДА НЕ
6.2	ЩЕ БЪДЕ ЛИ НЕОБХОДИМ ДОПЪЛНИТЕЛЕН БЮДЖЕТ?				ДА НЕ
6.3	ЩЕ БЪДАТ ЛИ НЕОБХОДИМИ БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ В БЪДЕЩИ БЮДЖЕТИ?				ДА НЕ
ЗАБЕЛЕЖКИ: Първоначалната оценка на поетите ангажименти, необходими за мерките по член 46, параграф 3, по-специално за регистрация и защита на лога, указания и съкращения в трети държави възлиза на 110 000 EUR през 2012 г. и на 150 000 EUR годишно от 2013 г. Финансирането за 2014 г. и 2015 г. зависи от наличието на бюджетни кредити за поети задължения през тези години.					